

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

57. sējums

2014. gada 8. septembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2014/C 303/02	Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	--	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2014/C 303/03	Lieta C-675/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 16. oktobra spriedumu lietā T-455/12 <i>Zoo Sport Ltd</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, <i>K-2 Corp.</i> 2013. gada 16. decembrī iesniedza <i>Zoo Sport Ltd</i>	2
2014/C 303/04	Lieta C-676/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 16. oktobra spriedumu lietā T-453/12 <i>Zoo Sport Ltd</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, <i>K-2 Corp.</i> 2013. gada 17. decembrī iesniedza <i>Zoo Sport Ltd</i>	2
2014/C 303/05	Lieta C-28/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. janvārī iesniedza <i>Sąd Okręgowy w Częstochowie</i> (Polija) – <i>Ryszard Pańczyk</i> /Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie.	3

2014/C 303/06	Lieta C-101/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2013. gada 9. decembra rīkojumu lietā T-389/13 <i>Brown Brothers Harriman & Co.</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2014. gada 20. februārī iesniedza <i>Brown Brothers Harriman & Co.</i>	3
2014/C 303/07	Lieta C-191/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. aprīlī iesniedza <i>Landesverwaltungsgericht Niederösterreich</i> (Austrija) – <i>Borealis Polyolefine GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft</i>	3
2014/C 303/08	Lieta C-192/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. aprīlī iesniedza <i>Landesverwaltungsgericht Niederösterreich</i> (Austrija) – <i>OMV Refining & Marketing GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft</i>	5
2014/C 303/09	Lieta C-226/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 8. maijā iesniedza <i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) – <i>Eurogate Distribution GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Stadt</i>	6
2014/C 303/10	Lieta C-228/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. maijā iesniedza <i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) – <i>DHL Hub Leipzig GmbH/Hauptzollamt Braunschweig</i>	7
2014/C 303/11	Lieta C-229/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. maijā iesniedza <i>Arbeitsgericht Verden</i> (Vācija) – <i>Ender Balkaya/Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH</i>	8
2014/C 303/12	Lieta C-241/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 16. maijā iesniedza <i>Finanzgericht Baden-Württemberg</i> (Vācija) – <i>Roman Bukovansky/Finanzamt Lörrach</i>	8
2014/C 303/13	Lieta C-242/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 19. maijā iesniedza <i>Landgericht Mannheim</i> (Vācija) – <i>Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH/Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel und Gerhard Vogel</i>	9
2014/C 303/14	Lieta C-245/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 21. maijā iesniedza <i>Handelsgericht Wien</i> (Austrija) – <i>Thomas Cook Belgium NV/Thurner Hotel GmbH</i>	10
2014/C 303/15	Lieta C-251/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 26. maijā iesniedza <i>Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>György Balázs/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága</i>	10
2014/C 303/16	Lieta C-255/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 27. maijā iesniedza <i>Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>Robert Michal Chmielewski/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága</i>	11
2014/C 303/17	Lieta C-256/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. maijā iesniedza <i>Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)</i> (Portugāle) – <i>Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA/Autoridade Tributária e Aduaneira</i>	12
2014/C 303/18	Lieta C-257/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. maijā iesniedza <i>Rechtbank Amsterdam</i> (Nīderlande) – <i>C. van der Lans/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV</i>	12
2014/C 303/19	Lieta C-270/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedumu lietā T-356/12 <i>Debonair Trading Internacional Lda</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) 2014. gada 3. jūnijā iesniedza <i>Debonair Trading Internacional Lda</i> . . .	14
2014/C 303/20	Lieta C-274/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. jūnijā iesniedza <i>Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid</i> (Spānija) – <i>Banco de Santander S.A.</i>	15

2014/C 303/21	Lieta C-276/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. jūnijā iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) – <i>Gmina Wrocław/Minister Finansów</i>	16
2014/C 303/22	Lieta C-277/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. jūnijā iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) – <i>PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j./Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi</i>	16
2014/C 303/23	Lieta C-278/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 6. jūnijā iesniedza <i>Curtea de Apel Alba Iulia</i> (Rumānija) – <i>SC Enterprise Focused Solutions SRL/Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia</i>	17
2014/C 303/24	Lieta C-279/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 6. jūnijā iesniedza <i>Landgerichts Hannover</i> (Vācija) – <i>Catharina Smets, Franciscus Vereijken/TUIfly GmbH</i>	18
2014/C 303/25	Lieta C-287/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 11. jūnijā iesniedza <i>Gyulai Törvényszék</i> (Ungārija) – <i>Eurospeed Ltd/Szegedi Törvényszék</i>	18
2014/C 303/26	Lieta C-288/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. jūnijā iesniedza <i>Tribunalul Timiș</i> (Rumānija) – <i>Silvia Ciup/Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara</i>	19
2014/C 303/27	Lieta C-291/14 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 20. marta spriedumu lietā T-46/10 <i>Faci SpA/Eiropas Komisija</i> 2014. gada 12. jūnijā iesniedza <i>Faci SpA</i>	20
2014/C 303/28	Lieta C-293/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 13. jūnijā iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>Gebhart Hiebler/Walter Schlagbauer</i>	21
2014/C 303/29	Lieta C-295/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 16. jūnijā iesniedza <i>Raad van State</i> (Nīderlande) – <i>DOW Benelux u.c./Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu</i>	21
2014/C 303/30	Lieta C-297/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. jūnijā iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>Dr. Rüdiger Hobohm/Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL</i>	22
2014/C 303/31	Lieta C-298/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 16. jūnijā iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Beļģija) – <i>Alain Laurent Brouillard/Konkursa uz tiesas locekļa palīga Cour de cassation amata vietām atlases komisija, État belge</i>	23
2014/C 303/32	Lieta C-300/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. jūnijā iesniedza <i>Hof van beroep te Antwerpen</i> (Nīderlande) – <i>Imtech Marine Belgium NV/Radio Hellenic SA</i>	24
2014/C 303/33	Lieta C-301/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 24. jūnijā iesniedza <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) – <i>Pfotenhilfe-Ungarn e.V./Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein</i>	25
2014/C 303/34	Lieta C-306/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 25. jūnijā iesniedza <i>Varhoven administrativen sad</i> (Bulgārija) – <i>Direktor na Agentsia "Mitnitsi"/"Biovet" AD</i>	26
2014/C 303/35	Lieta C-312/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 1. jūlijā iesniedza <i>Ráckevei Járásbírószág</i> (Ungārija) – <i>Banif Plus Bank Zrt./Márton Lantos un Mártonné Lantos</i>	27

2014/C 303/36	Lieta C-316/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 2. jūlijā iesniedza <i>Amtsgericht Rüsselsheim</i> (Vācija) – <i>Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock/Condor Flugdienst GmbH</i> 28
2014/C 303/37	Lieta C-317/14: Prasība, kas celta 2014. gada 2. jūlijā – Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste 28
2014/C 303/38	Lieta C-330/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 8. jūlijā iesniedza <i>Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>Szemerey Gergely/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve</i> 29
2014/C 303/39	Lieta C-331/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 8. jūlijā iesniedza <i>Vrhovno sodišče Republike Slovenije</i> (Slovēnija) – <i>Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma/Slovēnijas Republika – Finanšu ministrija</i> 30
2014/C 303/40	Lieta C-334/14: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 9. jūlijā iesniedza <i>Cour d'appel de Mons</i> (Belģija) – <i>État belge/Nathalie De Fruytier</i> 31
Vispārējā tiesa	
2014/C 303/41	Lieta T-189/14 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 25. jūlija rīkojums – <i>Deza/ECHA</i> Pagaidu noregulējums — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — ECHA rīcībā esošie dokumenti, kas ietver informāciju, ko uzņēmums iesniedzis saistībā ar tā pieteikumu atļaujai lietot ķīmisko vielu — Lēmums piešķirt trešajām personām piekļuvi dokumentiem — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamība — <i>Fumus boni juris</i> — Interesu izsvēršana 32
2014/C 303/42	Lieta T-420/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūnijā – <i>Wine in Black/ITSB – Quinta do Noval – Vinhos</i> (“Wine in Black”) 33
2014/C 303/43	Lieta T-422/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūnijā – <i>Viscas/Komisija</i> 33
2014/C 303/44	Lieta T-424/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūnijā – <i>ClientEarth/Komisija</i> 34
2014/C 303/45	Lieta T-425/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūnijā – <i>ClientEarth/Komisija</i> 35
2014/C 303/46	Lieta T-441/14: Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūnijā – <i>Brugg Kabel un Kabelwerke Brugg/Komisija</i> . . 36
2014/C 303/47	Lieta T-444/14: Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – <i>Furukawa Electric/Komisija</i> 38
2014/C 303/48	Lieta T-445/14: Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūnijā – <i>ABB/Komisija</i> 39
2014/C 303/49	Lieta T-450/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. jūnijā – <i>Sumitomo Electric Industries un J-Power Systems/Komisija</i> 40
2014/C 303/50	Lieta T-451/14: Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūnijā – <i>Fujikura/Komisija</i> 41
2014/C 303/51	Lieta T-453/14: Prasība, kas celta 2014. gada 13. jūnijā – <i>Pannonhalmi Főapátság/Parlaments</i> 42
2014/C 303/52	Lieta T-460/14: Prasība, kas celta 2014. gada 18. jūnijā – <i>AETMD/Padome</i> 43
2014/C 303/53	Lieta T-463/14: Prasība, kas celta 2014. gada 24. jūnijā – <i>Österreichische Post/Komisija</i> 44
2014/C 303/54	Lieta T-486/14: Prasība, kas celta 2014. gada 25. jūnijā – <i>Stavytskyi/Padome</i> 45

2014/C 303/55	Lieta T-507/14: Prasība, kas celta 2014. gada 1. jūlijā – <i>Vidmar u.c./Eiropas Savienība</i>	46
2014/C 303/56	Lieta T-510/14: Prasība, kas celta 2014. gada 3. jūlijā – <i>Staywell Hospitality Group/ITSB – Sheraton International IP</i> (“PARK REGIS”)	47
2014/C 303/57	Lieta T-513/14: Prasība, kas celta 2014. gada 7. jūlijā – <i>GreenPack/ITSB</i> (“greenpack”)	48
2014/C 303/58	Lieta T-514/14: Prasība, kas celta 2014. gada 9. jūlijā – <i>Hispanima/Komisija</i>	49
2014/C 303/59	Lieta T-519/14: Prasība, kas celta 2014. gada 10. jūlijā – <i>Grupo Morera & Vallejo un DSA/Komisija</i> . . .	49
2014/C 303/60	Lieta T-520/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūlijā – <i>bd breyton-design/ITSB</i> (“RACE GTP”)	50
2014/C 303/61	Lieta T-525/14: Prasība, kas celta 2014. gada 13. jūlijā – <i>Compagnie générale des établissements Michelin/ITSB – Continental Reifen Deutschland</i> (“XKING”)	51
2014/C 303/62	Lieta T-526/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. jūlijā – <i>Matratzen Concord/ITSB – Barranco Rodriguez</i> (“Matratzen Concord”)	52
2014/C 303/63	Lieta T-528/14: Prasība, kas celta 2014. gada 15. jūlijā – <i>Information Resources/ITSB</i> (“Growth Delivered”)	52
2014/C 303/64	Lieta T-529/14: Prasība, kas celta 2014. gada 14. jūlijā – <i>adp Gauselmann/ITSB</i> (“Multi Win”)	53
2014/C 303/65	Lieta T-530/14: Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūlijā – <i>Verein StHD/ITSB</i> (Melnas lentas attēls)	54
2014/C 303/66	Lieta T-532/14: Prasība, kas celta 2014. gada 17. jūlijā – <i>Alsharghawi/Padome</i>	55
2014/C 303/67	Lieta T-539/14: Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūlijā – <i>North Drilling/Padome</i>	55
2014/C 303/68	Lieta T-541/14: Prasība, kas celta 2014. gada 18. aprīlī – <i>Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris/ITSB – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)</i>	56
2014/C 303/69	Apvienotās lietas no T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 līdz T-102/12 un T-446/12: Vispārējās tiesas 2014. gada 12. jūnija rīkojums – <i>Makhlouf u.c./Padome</i>	57
2014/C 303/70	Lieta T-641/13: Vispārējās tiesas 2014. gada 8. jūlija rīkojums – <i>Gemeente Bergen op Zoom/Komisija</i> . . .	58
2014/C 303/71	Lieta T-28/14: Vispārējās tiesas 2014. gada 25. jūnija rīkojums – <i>José Manuel Baena Grupo/ITSB – Neuman</i> (Sēdošs cilvēks)	58

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas pēdējās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2014/C 303/01)***Pēdējā publikācija**

OV C 292, 1.9.2014.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 282, 25.8.2014.

OV C 261, 11.8.2014.

OV C 253, 4.8.2014.

OV C 245, 28.7.2014.

OV C 235, 21.7.2014.

OV C 223, 14.7.2014.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 16. oktobra spriedumu lietā T-455/12 *Zoo Sport Ltd*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, *K-2 Corp.* 2013. gada 16. decembrī iesniedza *Zoo Sport Ltd*

(Lieta C-675/13 P)

(2014/C 303/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Zoo Sport Ltd* (pārstāvis – I. Rungg, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un *K-2 Corp.*

Ar 2014. gada 15. jūlija Vispārējās tiesas (sestā palāta) rīkojumu apelācijas sūdzība atzīta par nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 16. oktobra spriedumu lietā T-453/12 *Zoo Sport Ltd*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, *K-2 Corp.* 2013. gada 17. decembrī iesniedza *Zoo Sport Ltd*

(Lieta C-676/13 P)

(2014/C 303/03)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Zoo Sport Ltd* (pārstāvis – I. Rungg, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un *K-2 Corp.*

Ar 2014. gada 15. jūlija Vispārējās tiesas (sestā palāta) rīkojumu apelācijas sūdzība atzīta par nepieņemamu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. janvārī iesniedza *Sąd Okręgowy w Częstochowie* (Polija) – *Ryszard Pańczyk/Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie*

(Lieta C-28/14)

(2014/C 303/04)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Częstochowie

Pamatlietas puses

Prasītājs: Ryszard Pańczyk

Atbildētājs: Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

Ar 2014. gada 12. jūnija rīkojumu Tiesa konstatēja, ka atbildēt uz *Sąd Okręgowy w Częstochowie* uzdotajiem jautājumiem acīmredzami nav tās kompetencē.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2013. gada 9. decembra rīkojumu lietā T-389/13 *Brown Brothers Harriman & Co./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs* (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2014. gada 20. februārī iesniedza *Brown Brothers Harriman & Co.*

(Lieta C-101/14 P)

(2014/C 303/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Brown Brothers Harriman & Co. (pārstāvji – P. Leander, T. Kronhöffer, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Tiesa (trešā palāta) ar 2014. gada 17. jūlija rīkojumu ir atzinusi apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. aprīlī iesniedza *Landesverwaltungsgericht Niederösterreich* (Austrija) – *Borealis Polyolefine GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft*

(Lieta C-191/14)

(2014/C 303/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Pamatlietas puses

Prasītāja: Borealis Polyolefine GmbH

Atbildētājs: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Lēmums 2013/448/ES ⁽¹⁾ nav spēkā un ir pretrunā Direktīvas 2003/87/EK ⁽²⁾ 10.a panta 5. punktam, ciktāl tajā no 10.a panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētās aprēķina bāzes tiek izslēgtas emisijas, kas ir saistītas ar iekārtās, uz kurām attiecas Direktīvas 2003/87/EK I pielikums, radītajām dūmgāzēm, kā arī siltumenerģija, ko izmanto iekārtās, uz kurām attiecas Direktīvas 2003/87/EK I pielikums un kas rodas koģenerācijas iekārtās, attiecībā uz kurām saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 1. un 4. punktu un Lēmumu 2011/278/ES ⁽³⁾ ir ļauts bezmaksas kvotu piešķirums?
- 2) Vai Lēmums 2013/448/ES nav spēkā un ir pretrunā Direktīvas 2003/87/EK 3. panta e) un u) punktam pašiem par sevi un/vai kopsakarā ar Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu, ciktāl tajā ir noteikts, ka CO₂ emisijas, kas saistītas ar dūmgāzēm, – ko rada iekārtas, uz kurām attiecas Direktīvas 2003/87/EK I pielikums, –, kā arī siltumenerģiju, ko izmanto iekārtās, uz kurām attiecas Direktīvas 2003/87/EK I pielikums un kas iegūta koģenerācijas iekārtās, ir emisijas no “elektroenerģijas ražošanas iekārtām”?
- 3) Vai Lēmums 2013/448/ES nav spēkā un ir pretrunā Direktīvas 2003/87/EK mērķiem, ciktāl ar to tiek izjaukts samērīgums tādējādi, ka no 10.a panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētās aprēķina bāzes tiek izslēgtas emisijas, kas saistītas ar dūmgāzu sadedzināšanu un koģenerācijas iekārtās ražoto siltumenerģiju, lai arī attiecībā uz tām ir ļauts veikt bezmaksas kvotu piešķirumu saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 1. un 4. punktu un Lēmumu 2011/278/ES?
- 4) Vai Lēmums 2011/278/ES nav spēkā un ir pretrunā LESD 290. pantam un Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktam, ciktāl ar tā 15. panta 3. punktu Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punkta a) un b) apakšpunkts ir grozīti tādējādi, ka norāde uz “iekārtām, uz kurām neattiecas 3. punkts”, tiek aizstāta ar norādi uz “iekārtām, kas nav elektroenerģijas ražotāji”?
- 5) Vai Lēmums 2013/448/ES nav spēkā un ir pretrunā Direktīvas 2003/87/EK 23. panta 3. punktam, ciktāl šis lēmums nav ticis pieņemts, pamatojoties uz Padomes Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā un Regulas (ES) Nr. 182/2011/EK 12. pantā noteikto regulatīvo kontroles procedūru?
- 6) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants ir jāsaprot tādējādi, ka tajā nav atļauts nepiešķirt bezmaksas kvotas, pamatojoties uz starpnozaru korekcijas koeficienta nelikumīgu aprēķināšanu?
- 7) Vai Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punkts pats par sevi un/vai kopsakarā ar Lēmuma 2011/278/ES 15. panta 3. punktu ir jāsaprot tādējādi, ka tajā nav atļauts attiecībā uz bezmaksas kvotu piešķiršanu dalībvalstī piemērot valsts tiesību aktu, kurā ir paredzēta tāda prettiesiski aprēķinātā vienotā starpnozaru korekcijas koeficienta piemērošana, kāds ir noteikts Lēmuma 2013/448/ES 4. pantā un tā II pielikumā?
- 8) Vai Lēmums 2013/448/ES nav spēkā un ir pretrunā Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktam, ciktāl tajā ir iekļautas tikai emisijas no iekārtām, kuras Kopienu sistēmā ir no 2008. gada, tādējādi izslēdzot emisijas, kuras ir saistītas ar darbībām, kuras Kopienu sistēmā ir no 2008. gada (grozītajā Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā), ja šīs darbības tika veiktas iekārtās, kuras Kopienu sistēmā ir jau bijušas līdz 2008. gadam?

- 9) Vai Lēmums 2013/448/ES nav spēkā un ir pretrunā Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktam, ciktāl tajā ir iekļautas tikai emisijas no iekārtām, kuras Kopienā ir no 2013. gada, tādējādi izslēdzot emisijas, kuras ir saistītas ar darbībām, kuras Kopienā ir no 2013. gada (grozītajā Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā), ja šīs darbības tika veiktas iekārtās, kuras Kopienā ir jau bijušas līdz 2013. gadam?

- (¹) Komisijas 2013. gada 5. septembra lēmums par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu (OV L 240, 27. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 7. sēj., 631. lpp.).
- (³) Komisijas 2011. gada 27. aprīļa lēmums, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV L 130, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. aprīlī iesniedza Landesverwaltungsgericht
Niederösterreich (Austrija) – OMV Refining & Marketing GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-,
Umwelt und Wasserwirtschaft**

(Lieta C-192/14)

(2014/C 303/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Pamatlietas puses

Prasītāja: OMV Refining & Marketing GmbH

Atbildētājs: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Lēmums 2013/448/ES (¹) nav spēkā un ir pretrunā Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktam, ciktāl tajā no 10. a panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētās aprēķina bāzes tiek izslēgtas emisijas, kas ir saistītas ar iekārtās, uz kurām attiecas Direktīvas 2003/87/EK (²) I pielikums, radītajām dūmgāzēm, kā arī siltumenerģija, ko izmanto iekārtās, uz kurām attiecas Direktīvas 2003/87/EK I pielikums un kas rodas koģenerācijas iekārtās, attiecībā uz kurām saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 1. un 4. punktu un Lēmumu 2011/278/ES (³) ir ļauts bezmaksas kvotu piešķirums?
- 2) Vai Lēmums 2013/448/ES nav spēkā un ir pretrunā Direktīvas 2003/87/EK 3. panta e) un u) punktam pašiem par sevi un/vai kopsakarā ar Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktu, ciktāl tajā ir noteikts, ka CO₂ emisijas, kas saistītas ar dūmgāzēm, – ko rada iekārtas, uz kurām attiecas Direktīvas 2003/87/EK I pielikums, –, kā arī siltumenerģiju, ko izmanto iekārtās, uz kurām attiecas Direktīvas 2003/87/EK I pielikums un kas iegūta koģenerācijas iekārtās, ir emisijas no “elektroenerģijas ražošanas iekārtām”?
- 3) Vai Lēmums 2013/448/ES nav spēkā un ir pretrunā Direktīvas 2003/87/EK mērķiem, ciktāl ar to tiek izjaukts samērīgums tādējādi, ka no 10.a panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētās aprēķina bāzes tiek izslēgtas emisijas, kas saistītas ar dūmgāzu sadedzināšanu un koģenerācijas iekārtās ražoto siltumenerģiju, lai arī attiecībā uz tām ir ļauts veikt bezmaksas kvotu piešķirumu saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 1. un 4. punktu un Lēmumu 2011/278/ES?

- 4) Vai Lēmums 2011/278/ES nav spēkā un ir pretrunā LESD 290. pantam un Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktam, ciktāl ar tā 15. panta 3. punktu Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punkta a) un b) apakšpunkts ir grozīti tādējādi, ka norāde uz "iekārtām, uz kurām neattiecas 3. punkts", tiek aizstāta ar norādi uz "iekārtām, kas nav elektroenerģijas ražotāji"?
- 5) Vai Lēmums 2013/448/ES nav spēkā un ir pretrunā Direktīvas 2003/87/EK 23. panta 3. punktam, ciktāl šis lēmums nav ticis pieņemts, pamatojoties uz Padomes Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā un Regulas (ES) Nr. 182/2011/EK 12. pantā noteikto regulatīvo kontroles procedūru?
- 6) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants ir jāsaprot tādējādi, ka tajā nav atļauts nepiešķirt bezmaksas kvotas, pamatojoties uz starpnozaru korekcijas koeficienta nelikumīgu aprēķināšanu?
- 7) Vai Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punkts pats par sevi un/vai kopsakarā ar Lēmuma 2011/278/ES 15. panta 3. punktu ir jāsaprot tādējādi, ka tajā nav atļauts attiecībā uz bezmaksas kvotu piešķiršanu dalībvalstī piemērot valsts tiesību aktu, kurā ir paredzēta tāda prettiesiski aprēķinātā vienotā starpnozaru korekcijas koeficienta piemērošana, kāds ir noteikts Lēmuma 2013/448/ES 4. pantā un tā II pielikumā?
- 8) Vai Lēmums 2013/448/ES nav spēkā un ir pretrunā Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktam, ciktāl tajā ir iekļautas tikai emisijas no iekārtām, kuras Kopienu sistēmā ir no 2008. gada, tādējādi izslēdzot emisijas, kuras ir saistītas ar darbībām, kuras Kopienu sistēmā ir no 2008. gada (grozītajā Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā), ja šīs darbības tika veiktas iekārtās, kuras Kopienu sistēmā ir jau bijušas līdz 2008. gadam?
- 9) Vai Lēmums 2013/448/ES nav spēkā un ir pretrunā Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktam, ciktāl tajā ir iekļautas tikai emisijas no iekārtām, kuras Kopienu sistēmā ir no 2013. gada, tādējādi izslēdzot emisijas, kuras ir saistītas ar darbībām, kuras Kopienu sistēmā ir no 2013. gada (grozītajā Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā), ja šīs darbības tika veiktas iekārtās, kuras Kopienu sistēmā ir jau bijušas līdz 2013. gadam?

-
- (¹) Komisijas 2013. gada 5. septembra lēmums par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu (OV L 240, 27. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 7. sēj., 631. lpp.).
- (³) Komisijas 2011. gada 27. aprīļa lēmums, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV L 130, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 8. maijā iesniedza *Finanzgericht Hamburg* (Vācija) – *Eurogate Distribution GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Stadt*

(Lieta C-226/14)

(2014/C 303/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: Eurogate Distribution GmbH

Atbildētājs: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Prejudiciālie jautājumi

- 1. jautājums: vai Direktīvas 77/388/EEK⁽¹⁾ normām ir pretrunā ievadomuitas nodokļa uzlikšana precēm, kas kā ārpuskopienas preces ir atkal izvestas, tomēr attiecībā uz kurām MK⁽²⁾ 204. pantā noteikta pārkāpuma dēļ – šajā gadījumā: savlaicīgi neizpildot pienākumu reģistrēt tam paredzētajā krājumu uzskaitē preces izņemšanu no muitas noliktavas ne vēlāk kā tās izņemšanas brīdī – ir radies muitas parāds?

Ja atbilde uz 1. jautājumu ir noraidoša:

- 2. jautājums: vai Direktīvas 77/388/EEK normas šādos gadījumos aizliedz uzlikt ievadomuitas nodokli precēm vai šajā ziņā dalībvalstīm ir rīcības brīvība?

un

- 3. jautājums: Vai muitas noliktavas turētājs, kas, pamatojoties uz pakalpojumu sniegšanas attiecībām, novieto precī no trešās valsts savā muitas noliktavā, bet nevar ar to rīkoties, ir pievienotās vērtības nodokļa par ievestajām precēm, kas jāmaksā, viņam neizpildot savu pienākumu atbilstoši Direktīvas 77/388/EEK 10. panta 3. punkta 2. apakšpunktam, skatītam kopā ar MK 204. panta 1. punktu, parādnieks arī tad, ja prece netiek izmantota ar nodokli apliekamiem darījumiem Direktīvas 77/388/EK 17. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, OV L 145, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas muitas kodeksa izveidi, OV L 302, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. maijā iesniedza *Finanzgericht Hamburg* (Vācija) – *DHL Hub Leipzig GmbH/Hauptzollamt Braunschweig*

(Lieta C-228/14)

(2014/C 303/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: DHL Hub Leipzig GmbH

Atbildētājs: Hauptzollamt Braunschweig

Prejudiciālais jautājums

- Vai pievienotās vērtības nodoklis par ievestām precēm, kas kā ārpuskopienas prece muitas uzraudzībā ir atkal izvestas, par kurām tomēr ir radies muitas parāds par MK⁽¹⁾ 204. punktā noteiktā pienākuma neizpildi – šajā gadījumā: par ārējā tranzīta procedūras, kompetentajā muitas iestādē preces uzrādot pirms izvešanas uz trešo valsti, neizpildi noteiktajā termiņā – nav uzskatāms par maksājamu saskaņā ar likumu atbilstoši MK 236. panta 1. punktam, to skatot kopā ar Direktīvas 2006/112/EK⁽²⁾ normām, katrā ziņā tad, ja par parādnieku tiek uzskatīta persona, kam bija pienākums, kas netika izpildīts, neesot tiesībām rīkoties ar precēm?

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas muitas kodeksa izveidi, OV L 302, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. maijā iesniedza *Arbeitsgericht Verden* (Vācija) – *Ender Balkaya/Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH*

(Lieta C-229/14)

(2014/C 303/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Verden

Pamatlietas puses

Prasītājs: Ender Balkaya

Atbildētāja: Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai attiecīgie Savienības tiesību akti, it īpaši Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvas 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu⁽¹⁾ 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesību aktu noteikumus vai praksi, kuros šajā tiesību normā paredzētajā darbinieku skaita aprēķināšanā netiek ņemts vērā kapitālsabiedrības valdes loceklis, kaut arī viņš savus pienākumus pilda šīs sabiedrības otras institūcijas vadībā un uzraudzībā, par pienākumu izpildi saņem atlīdzību un viņam pašam nepieder sabiedrības kapitāldaļas?
- 2) Vai attiecīgie Savienības tiesību akti, it īpaši Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvas 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētais, ka pie darba ņēmējiem, veicot šajā tiesību normā minēto darbinieku skaita aprēķināšanu, ir jāpieskaita arī personas, kas bez atlīdzības no darba devēja, tomēr ar nodarbinātības veicināšanā kompetento valsts iestāžu finansiālu atbalstu un akceptu praktizējas, lai iegūtu vai padziļinātu zināšanas vai iegūtu profesionālo izglītību ("praktikants"), ir obligāta prasība vai tomēr dalībvalstu ziņā ir izstrādāt attiecīgus valsts tiesību aktu noteikumus vai praksi?

⁽¹⁾ OV L 225, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 16. maijā iesniedza *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Vācija) – *Roman Bukovansky/Finanzamt Lörrach*

(Lieta C-241/14)

(2014/C 303/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Baden-Württemberg

Pamatlietas puses

Prasītājs: Roman Bukovansky

Atbildētāja: Finanzamt Lörrach

Prejudiciālais jautājums

Vai 1999. gada 21. jūnija Nolīguma starp Eiropas Kopienas un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos⁽¹⁾ (BGBI. II 2001, 810. un nākamās lpp.), ko 2001. gada 2. septembrī Bundestāgs pieņēma kā likumu (BGBI. II 2001, 810. lpp.) un kas 2002. gada 1. jūnijā stājās spēkā (Nolīgums par personu brīvu pārvietošanos), ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj darba ņēmēju, kurš ir pārcēlies no Vācijas uz Šveici, kuram nav Šveices pilsonības un kurš kopš pārcelšanās uz Šveici ir tā dēvētais apgrieztais pārobežu darba ņēmējs *DBA-Schweiz 1971/2002* 15.a panta 1. punkta izpratnē, aplikšanu ar nodokli Vācijā atbilstoši *DBA-Schweiz* 4. panta 4. punktam, to skatot kopsakarā ar *DBA-Schweiz 1971/2002* 15.a panta 1. punkta ceturto teikumu?

⁽¹⁾ OV L 114, 6. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 19. maijā iesniedza *Landgericht Mannheim* (Vācija) – *Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH/Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel und Gerhard Vogel*

(Lieta C-242/14)

(2014/C 303/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Mannheim

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH*

Atbildētāji: *Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel, Gerhard Vogel*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai lauksaimniekam, kurš, līgumiski nevienodamies ar augu šķirņu īpašnieku, audzēšanā ir izmantojis aizsargātas augu šķirnes ievāktu produktu, ir pienākums samaksāt taisnīgu atlīdzību atbilstoši Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 2100/94⁽¹⁾ par Kopienas augu šķirņu aizsardzību 94. panta 1. punktam un —, ja tas izdarīts ar nodomu vai aiz nolaidības — jebkādu papildu zaudējumus augu šķirņu aizsardzības neievērošanas dēļ atbilstoši šīs regulas 94. panta 2. punktam jau tad, ja viņš vēl nav izpildījis savu pienākumu, kas tam uzlikts saskaņā ar šīs regulas 14. panta 3. punkta ceturto ievilkumu kopsakarā ar Komisijas 1995. gada 24. jūlija Regulas (EK) Nr. 1768/95⁽²⁾, ar ko īsteno noteikumus par izņēmumu lauksaimniecībā, kas paredzēts 14. panta 3. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību, 5. un turpmākajiem pantiem samaksāt taisnīgu atlīdzību (nodeva par audzēšanu) brīdī, kad viņš faktiski izmanto ievāktu produktu pavairošanas mērķiem savā laukā?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts tādējādi, ka lauksaimnieks tam uzlikto pienākumu samaksāt taisnīgu nodevu par audzēšanu var izpildīt arī pēc tam, kad viņš faktiski ir izmantojis ievāktu produktu pavairošanas mērķiem savā laukā: vai minētās tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tajās ir noteikti termiņi, kuros lauksaimniekam, kurš audzēšanā ir izmantojis aizsargātas augu šķirnes ievāktu produktu, ir jāizpilda tam uzliktais pienākums samaksāt taisnīgu nodevu par audzēšanu, lai audzēšanu Regulas (EK) Nr. 2100/94 94. panta 1. punkta izpratnē kopsakarā ar šīs regulas 14. pantu varētu atzīt par likumīgu?

⁽¹⁾ OV L 227, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 173, 14. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 21. maijā iesniedza *Handelsgericht Wien*
(Austrija) – *Thomas Cook Belgium NV/Thurner Hotel GmbH***

(Lieta C-245/14)

(2014/C 303/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Handelsgericht Wien

Pamatlietas puses

Prasītāja: Thomas Cook Belgium NV

Atbildētāja: Thurner Hotel GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regula (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru ⁽¹⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka atbildētājs ir tiesīgs lūgt Eiropas maksājuma rīkojuma pārskatīšanu tiesā atbilstoši iepriekš minētās regulas 20. panta 2. punktam arī tad, ja maksājuma rīkojums tam gan ir ticis pienācīgi izsniegts, tomēr, ņemot vērā pieteikuma veidlapā norādīto informāciju attiecībā uz jurisdikciju, to ir izdevusi tiesa, kurai nebija jurisdikcijas?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai ārkārtas apstākļi Regulas Nr. 1896/2006 20. panta 2. punkta izpratnē saskaņā ar Eiropas Komisijas 2006. gada 7. februāra Paziņojuma 2004/0055 25. apsvērumu pastāv jau tādēļ vien, ka Eiropas maksājuma rīkojums ir ticis izdots, pamatojoties uz pieteikuma veidlapā norādīto informāciju, kas vēlāk varēja izrādīties kļūdaina, it īpaši, ja no tā ir atkarīga tiesas jurisdikcija?

⁽¹⁾ OV L 399, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 26. maijā iesniedza *Kecskeméti Közigazgatási és Munkügyi Bíróság* (Ungārija) – *György Balázs/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága*

(Lieta C-251/14)

(2014/C 303/14)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kecskeméti Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: György Balázs

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra Direktīvas 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/12/EEK ⁽¹⁾, 4. panta 1. punkts un 5. pants jāinterpretē tādējādi, ka papildus kvalitātes nosacījumiem, kas noteikti valsts tiesiskajā regulējumā, kas pieņemts, pamatojoties uz minēto direktīvu, citā valsts tiesiskajā regulējumā nevar degvielas piegādātājam padarīt saistošus kvalitātes nosacījumus, kas paredzēti kādā valsts standartā un papildina direktīvā noteiktos?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/34/EK, kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā ⁽²⁾, 1. panta 6. un 11. punkts jāinterpretē tādējādi, ka, ja ir spēkā kāds tehnisks noteikums (šajā gadījumā ministrijas lēmums, kas pieņemts, pamatojoties uz leģislatīvu pilnvarojumu), šajā paša jomā pieņemta valsts standarta piemērošana var būt tikai brīvprātīga, proti, ka likumā nedrīkst noteikt, ka šis standarts piemērojams obligāti?
- 3) Vai Direktīvas 98/34/EK [1. panta] 6. punktā noteiktā prasība, ka valsts standartam jābūt darītam pieejamam plašai sabiedrībai, ir izpildīta, ja standarts laikā, kad pārvaldes iestādes ieskatā tas esot bijis jāpiemēro, nebija pieejams valsts valodā?

⁽¹⁾ OV L 350, 58. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 13. nod., 23. sēj., 182. lpp.

⁽²⁾ OV L 204, 37. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 13. nod., 20. sēj., 337. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 27. maijā iesniedza Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) – Robert Michal Chmielewski/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Lieta C-255/14)

(2014/C 303/15)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: Robert Michal Chmielewski

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai administratīvā naudas soda apmērs, kas ir uzlikts atbilstoši 5/A pantam 2007. gada Likumā XLVIII, ar kuru ir ieviesta Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Regula (EK) Nr. 1889/2005 par skaidras naudas kontroli, kuru ievieš Kopienas teritorijā vai izved no tās ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “valsts īstenošanas likums”), atbilst šīs regulas 9. panta 1. punktā paredzētajai prasībai, atbilstoši kurai valsts tiesību aktos noteiktajām sankcijām ir jābūt efektīvām, preventīvām un tai pat laikā samērīgām [...] ar izdarīto pārkāpumu un izvirzīto mērķi?

- 2) Vai valsts īstenošanas likuma 5/A pants, ņemot vērā tajā paredzēto naudas soda apmēru, ir pretrunā Līgumā par Eiropas Savienību un Līguma par Eiropas Savienības darbību 65. panta 3. punktā paredzētajam aizliegumam slēpti ierobežot kapitāla brīvu apriti?

⁽¹⁾ OV L 309, 9. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. maijā iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugāle) – Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-256/14)

(2014/C 303/16)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pamatlietas puses

Prasītājas: Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības tiesības nepieļauj aprēķināt PVN gadījumā, kad privāts uzņēmums, kas nodrošina dabas gāzes izplatīšanas iekārtas, nenosakot papildu summas, pārliet uz uzņēmumu, kas nodrošina pakalpojumus, apmēru, kas atbilst zemes lietošanas nodoklim, kas tiek maksāts pašvaldībām, kurās atrodas caurules, kurās atrodas šīs iekārtas?
- 2) Tā kā pašvaldības zemes lietošanas nodokli aprēķina, pildot savas valsts pilnvaras, neaprēķinot PVN, vai Eiropas Savienības tiesības nepieļauj aprēķināt PVN tad, ja summa, kas atbilst šiem nodokļiem, kurus maksā privāts uzņēmums, kas nodrošina dabas gāzes izplatīšanas iekārtas, tiek pārlikta uz uzņēmumu, kas nodrošina pakalpojumus?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. maijā iesniedza Rechtbank Amsterdam (Nīderlande) – C. van der Lans/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Lieta C-257/14)

(2014/C 303/17)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Amsterdam

Pamatlietas puses

Prasītāja: C. van der Lans

Atbildētājs: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kā ir jāinterpretē vārds “gadījumos” [Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91] preambulas 14. apsvērumā?
- 2) Ārkārtējie apstākļi, kā paredzēts iepriekš minētajā preambulas 14. apsvērumā, ņemot vērā sprieduma lietā *Wallentin* ⁽²⁾ 22. punktu, nesakrīt ar notikumiem, kuri ir minēti kā piemēri preambulas 14. apsvēruma otrajā teikumā, un notikumiem, kurus Tiesa ir norādījusi [sprieduma] 22. punktā. Vai tas ir pareizi, ka iepriekš minētajā 22. punktā norādītie notikumi nav tie paši, kas ir preambulas 14. apsvērumā?
- 3) Kā būtu jāspriež attiecībā uz ārkārtēju apstākļu jēdzienu, kas papildina “negaidītu lidojuma drošības trūkumu”, kā norādīts iepriekš minētajā preambulas 14. apsvērumā atbilstīgi sprieduma lietā *Wallentin* 23. punktam, ja negaidīti lidojuma drošības trūkumi nevar būt ārkārtēji apstākļi, ņemot vērā 22. punktu, bet var tikai pie tiem novest?
- 4) No sprieduma lietā *Wallentin* 23. punkta izriet, ka tehniska problēma nevar tikt uzskatīta par “negaidītu lidojuma drošības trūkumu” un tādējādi ir notikums sprieduma lietā *Wallentin* 22. punkta izpratnē; atbilstīgi sprieduma lietā *Wallentin* 23. punktam šādu notikumu aptverošus apstākļus var kvalificēt kā “ārkārtējus” tikai tad, ja tie ir saistīti ar notikumu, kas nav raksturīgs attiecīgā gaisa pārvadātāja normālai darbībai un tā rakstura vai izcelsmes dēļ ir ārpus šī pārvadātāja faktiskās kontroles; atbilstīgi sprieduma lietā *Wallentin* 24. punktam tādas tehniskas problēmas atrisinājums, kuras cēlonis ir lidaparāta apkopes nepilnības, ir jāuzskata par gaisa pārvadātāja normālai darbībai raksturīgu pasākumu; tādēļ šādas problēmas nevar būt ārkārtējie apstākļi atbilstīgi sprieduma lietā *Wallentin* 25. punktam. No šiem apsvērumiem, šķiet, izriet, ka tehniska problēma, kas pieder pie “negaidītiem lidojuma drošības trūkumiem”, vienlaicīgi ir notikums, ko var papildināt ārkārtēji apstākļi un kas pats var būt ārkārtējs apstāklis. Kā ir jāinterpretē sprieduma lietā *Wallentin* 22.–25. punkts, lai novērstu šo redzamo pretrunu?
- 5) Vārdi “raksturīgs attiecīgā gaisa pārvadātāja normālai darbībai” zemākās instances tiesā parasti tiek interpretēti kā “saistīti ar gaisa pārvadātāja normālu darbību” – kas turklāt ir saderīgi ar holandiešu valodas vārdu *inherent* (sprieduma autentiskajā tekstā tā nav) – tādēļ arī, piemēram, sadursmes ar putniem vai pelnu mākoņi netiek uzskatīti par notikumiem sprieduma lietā *Wallentin* 23. punkta nozīmē. Citā judikatūrā ir uzsvērti vārdi “tā raksturs vai izcelsmes dēļ ir ārpus šī pārvadātāja faktiskās kontroles”, tāpat ir sprieduma lietā *Wallentin* 23. punktā. Vai vārds “raksturīgs” ir tādējādi jāinterpretē, ka šis jēdziens ietver tikai tos notikumus, kurus tiešām var ietekmēt gaisa pārvadātājs?
- 6) Kā ir lasāms sprieduma lietā *Wallentin* 26. punkts vai, drīzāk, kā tas būtu interpretējams, ņemot vērā Tiesas atbildi uz 4. un 5. jautājumu?
- 7) a. Ja atbilde uz 6. jautājumu ir tāda, ka tehniska problēma, kas uzskatāma par “negaidītu lidojuma drošības trūkumu”, ir ārkārtēji apstākļi, kas pamato atsauci uz regulas 5. panta 3. punktu, ja tie ir radušies no notikuma, kas nav raksturīgs attiecīgā gaisa pārvadātāja normālai darbībai un tas to nevar novērst, vai tas nozīmē, ka spontāni radušies tehniska problēma, kas nav nepienācīgas apkopes rezultāts un kas turklāt nav konstatēta regulārajās apkopes pārbaudēs (tā saucamās *A-D checks* un *Daily Control*), var vai nevar būt ārkārtējs apstāklis – pieņemot, ka tā nav varējusi tikt atklāta parastajās apkopes darbībās – jo tad neviens notikums nevarētu tikt konstatēts, kā norādīts 26. punktā, un tādējādi nebūtu iespējams noteikt, vai tas ir raksturīgs gaisa pārvadātāja darbībai un tādējādi gaisa pārvadātājs to nevar ietekmēt?

- b. Ja atbilde uz 6. jautājumu ir tāda, ka tehniska problēma, kas uzskatāma par “negaidītu lidojuma drošības trūkumu”, ir notikumi, kā norādīts [sprieduma] 22. punktā un tehniskā problēma ir radusies spontāni un tā nav nepienācīgas apkopes rezultāts, un turklāt tā nav konstatēta regulārajās apkopes pārbaudēs (ta saucamās *A-D checks* un *Daily Control*), vai šī tehniskā problēma ir raksturīga vai nav raksturīga gaisa pārvadātāja darbībai un gaisa pārvadātājs to var vai nevar ietekmēt iepriekš minētā 26. punkta izpratnē?
- c. Ja atbilde uz 6. jautājumu ir tāda, ka tehniskās problēmas, kuras tiek uzskatītas par negaidītiem lidojuma drošības trūkumiem, ir notikumi, kā norādīts 22. punktā, un tehniskā problēma ir radusies spontāni un tā nav nepienācīgas apkopes rezultāts, un turklāt tā nav konstatēta regulārajās apkopes pārbaudēs (tā sauktās *A-D checks* un *Daily Control*), kādiem apstākļiem būtu jāapvīj šo tehnisko problēmu un kad šie apstākļi būtu jāuzskata par ārkārtējiem, lai uz tiem varētu atsaukties regulas 5. panta 3. punkta izpratnē?
- 8) Gaisa pārvadātājs var atsaukties uz ārkārtējiem apstākļiem tikai tad, ja tas var pierādīt, ka lidojuma atcelšanu/kavēšanos ir izraisījuši ārkārtēji apstākļi, no kuriem nevarētu izvairīties pat tad, ja tiktu veikti visi iespējamie pasākumi. Vai ir pareizi secināt, ka visu iespējamo pasākumu veikšana attiecas uz ārkārtējo apstākļu rašanās novēršanu un nevis uz pasākumu veikšanu, lai nodrošinātu, ka kavēšanās nav ilgāka par 3 stundām, kā noteikts Regulas Nr. 261/2004 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) daļā, kopsakarā ar sprieduma lietā *Sturgeon* (C-402/07) ⁽³⁾ 57.–61. punktu?
- 9) Principā ir divu veidu pasākumi, lai ierobežotu kavēšanos tehnisku problēmu dēļ līdz maksimums 3 stundām, proti, no vienas puses, rezerves daļu krājumu turēšana dažādās pasaules vietās, ne tikai gaisa pārvadātāja mājas bāzē, un, no otras puses, aizkavētā lidojuma pasažieru pārreģistrācija. Vai, nosakot turamo krājumu apjomu un vietas pasaulē, kurās tie to dara, gaisa pārvadātāji var vadīties no tā, kāda ir izmantotā prakse aviācijas pasaulē, tajā skaitā gaisa pārvadātājiem, uz kuriem regula attiecas tikai daļēji?
- 10) Vai tiesai, atbildot uz jautājumu, vai ir veikti visi iespējamie pasākumi, lai ierobežotu kavēšanos, kas radās tehnisku problēmu dēļ, kuras ietekmēja lidojuma drošības trūkumus, ir jāņem vērā tāds apstākļus, kas padziļināja kavēšanās sekas, kā to, ka tehnisko problēmu skartajam lidaparātam vēl pirms došanās uz mājas bāzi kā šajā lietā ir jāielido vairākās lidostās, kas var palielināt zaudēto laiku?

⁽¹⁾ OV L 46, 1. lpp.

⁽²⁾ Spriedums *Wallentin-Hermann*, C-549/07, EU:C:2008:771

⁽³⁾ Spriedums *Sturgeon* u.c., C-402/07 un C-432/07, EU:C:2009:716

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2014. gada 3. aprīļa spriedumu lietā T-356/12 *Debonair Trading Internacional Lda*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) 2014. gada 3. jūnijā iesniedza *Debonair Trading Internacional Lda*

(Lieta C-270/14 P)

(2014/C 303/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Debonair Trading Internacional Lda* (pārstāvis – T. Alkin, Barrister)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt sprieduma rezolutīvās daļas 2. punktu, ar kuru prasība atlikušajā daļā tikusi noraidīta;
- nodot lietu ar norādi par piemērojamām tiesībām atpakaļ turpmākai izskatīšanai Vispārējai tiesai;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā gan Vispārējā tiesā, gan Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja balstās uz vienu pamatu, proti, Regulas par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Kopumā tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini ierobežojusi nosacījumus, ar kādiem varētu rasties sajaukšanas iespēja starp preču zīmju “ģimeni” un jaunāku preču zīmi. Pakārtoti apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa neesot veikusi sajaukšanas iespējas visaptverošu vērtējumu, ņemot vērā visus attiecīgos faktorus.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, OV L 78, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. jūnijā iesniedza *Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid* (Spānija) – *Banco de Santander S.A.*

(Lieta C-274/14)

(2014/C 303/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Pamatlietas puses

Prasītāja: Banco de Santander S.A.

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai Komisijas 2009. gada 28. oktobra Lēmuma par nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu vajadzībām saistībā ar kapitāla daļu iegādi ārvalstīs Nr. C 45/2007⁽¹⁾ 1. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tiesiskā palāvība, kas tajā ir atzīta, saskaņā ar tajā iekļauto formulējumu, ar kādu tiek nodalīta nemateriālās vērtības norakstīšana nodokļu vajadzībām atbilstoši TRLIS 12. panta 5. punktam ir piemērojama tādu nerezidentu sabiedrību kapitāla daļu netiešas iegādes gadījumā, kas iegūtas, tieši iegādājoties holdinga sabiedrības nerezidentes kapitāla daļas?

- 2) Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā: vai 2013. gada 17. jūlija Lēmums C(2013) 4399, galīgā redakcija, par valsts atbalsta procedūru SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP) – Nemateriālās vērtības norakstīšana nodokļu vajadzībām saistībā ar kapitāla daļu iegādi ārvalstīs, kurā ir nolemts uzsākt procedūru atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam par LESD 108. panta un Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽²⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta [šobrīd – LESD 108. pants] piemērošanai, pārkāpumu, nav spēkā?

⁽¹⁾ OV 2011, L 7, 48. lpp.

⁽²⁾ OV L 83, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. jūnijā iesniedza Naczelny Sąd Administracyjny (Polija) – Gmina Wrocław/Minister Finansów

(Lieta C-276/14)

(2014/C 303/20)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītāja: Gmina Wrocław

Atbildētājs: Minister Finansów

Prejudiciālais jautājums

Vai, ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 2. punktu kopsakarā ar 5. panta 3. punktu, pašvaldības organizatorisku struktūrvienību (vietēja valsts iestāde Polijā) var uzskatīt par pievienotās vērtības nodokļa maksātāju, ja tā veic citas darbības nevis tās, kas tai jāveic kā valsts iestādei Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 13. panta izpratnē, lai gan tā neizpilda šīs direktīvas 9. panta 1. punktā izvirzīto patstāvīguma (neatkarīguma) priekšnoteikumu?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 5. jūnijā iesniedza Naczelny Sąd Administracyjny (Polija) – PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j./Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Lieta C-277/14)

(2014/C 303/21)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītāja: PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp.j.

Atbildētājs: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās Direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”) 2. panta 1. punkts, 4. panta 1. un 2. punkts, 5. panta 1. punkts, kā arī 10. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka darbība, kas tika veikta tādos apstākļos, kādi ir aplūkoti valsts tiesā izskatāmajā lietā un kuros nedz nodokļa maksātājs, nedz finanšu iestādes nevar noskaidrot preču faktiskā piegādātāja identitāti, ir preču piegāde?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai Sestās direktīvas 17. panta 2. punkta a) apakšpunkts, 18. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kā arī 22. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesību normas, saskaņā ar kurām – tādos apstākļos, kādi ir aplūkoti valsts tiesā izskatāmajā lietā – nodokļu maksātājs nevar atskaitīt nodokli tāpēc, ka rēķinu izsniedza persona, kas nav preces faktiskais piegādātājs, un nav iespējams noskaidrot preces faktiskā piegādātāja identitāti un likt viņam samaksāt nodokli, vai nosaukt personu, kurai saistībā ar rēķina izsniegšanu, pamatojoties uz Sestās direktīvas 21. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ir tāds pienākums?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 6. jūnijā iesniedza Curtea de Apel Alba Iulia (Rumānija) – SC Enterprise Focused Solutions SRL/Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

(Lieta C-278/14)

(2014/C 303/22)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Alba Iulia

Pamatlietas puses

Prasītāja: SC Enterprise Focused Solutions SRL

Atbildētājs: Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK⁽¹⁾ 23. panta 8. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, ja līgumslēdzēja iestāde definē tās preces tehniskās specifikācijas, kas ir publiskā iepirkuma līguma priekšmets, atsaucoties uz konkrētu preču zīmi, piedāvātās ekvivalentās preces īpašības ir jānovērtē, tikai ņemot vērā to preču tehniskās specifikācijas, kuras tiek ražotas, vai arī var ņemt vērā preces, kas pastāv tirgū, bet kuru ražošana ir izbeigta?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 13, 114. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 6. jūnijā iesniedza *Landgerichts Hannover* (Vācija) – *Catharina Smets, Franciscus Vereijken/TUIfly GmbH*

(Lieta C-279/14)

(2014/C 303/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāji: Catharina Smets, Franciscus Vereijken

Atbildētāja: TUIfly GmbH

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai Regula Nr. 261/2004 ⁽¹⁾, ņemot vērā tās preambulas 15. apsvērumu, ir interpretējama tādējādi, ka ārkārtējo apstākļu iestāšanās, kura gaisa pārvadātājam liek pēc to iestāšanās lidojumus apzināti novirzīt un vispirms izpildīt tieši ārkārtējo apstākļu skartos lidojumus, attaisno kavēšanos regulas 5. panta izpratnē, un gaisa pārvadātājs var tikt atbrīvots no tā pienākuma samaksāt pasažierim, kura lidojums tika izpildīts tikai pēc tam, kad minētie apstākļi tika novērsti un varēja tikt izpildīti visi lidojumi, kompensāciju saskaņā ar Regulas Nr. 261/2004 5. panta 1. punkta c) apakšpunktu?
- 2) Vai Regulas Nr. 261/2004s 5. panta 3. punkts šajā ziņā ir interpretējams tādējādi, ka gaisa pārvadātājs, kurš lidojumus veic pēc rotācijas sistēmas, ir veicis visus iespējamus pasākumus un līdz ar to tiek atbrīvots no sava kompensācijas samaksas pienākuma, ja tas pasažierus, kuru lidojums būtiski ir jau nokavējies tieši ārkārtējo apstākļu dēļ, primāri pārvadā ar rotācijas sistēmā patiesībā citos lidojumos izmantojamiem lidaparātiem?
- 3) Vai atbilstoši preambulas 15. apsvērumam ir jāuzskata, ka ārkārtēji apstākļi ir pieņemami tikai saistībā ar gaisa kuģi, kuru streiks skar tieši un no kura var būt atkarīgi viens vai vairāki šī gaisa kuģa lidojumi, vai šis loks paplašināms attiecībā uz vairākiem gaisa kuģiem?
- 4) Vai Regulas Nr. 261/2004 5. panta 3. punktā noteikto iespējamo pasākumu ietvaros gaisa pārvadātājam ir atļauts strīda seku samazināšanai izmantot neskartos gaisa kuģus saistībā ar tieši skartajiem pasažieriem un tādējādi sadalīt streika sekas starp vairākiem gaisa kuģiem un pasažieriem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 11. jūnijā iesniedza *Gyulai Törvényszék* (Ungārija) – *Eurospeed Ltd/Szegedi Törvényszék*

(Lieta C-287/14)

(2014/C 303/24)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Gyulai Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: Eurospeed Ltd

Atbildētāja: Szegedi Törvényszék

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tas, ka pienākums atlīdzināt par Savienības tiesību pārkāpuma rezultātā nodarīto kaitējumu ir dalībvalstij, izslēdz iespēju – lemjot par šādi pamatoto kaitējuma atlīdzinājuma prasību – šā pienākuma tiesisko regulējumu piemērot attiecībā uz šo pārkāpumu faktiski izdarījušo valsts orgānu?
- 2) Vai gadījumā, ja uz pirmo jautājumu atbildams noliedzīgi, Regulas (EK) Nr. 561/2006 ⁽¹⁾ 10. panta 3. punktā ir izslēgts, ka dalībvalsts var pieņemt tiesību normas, kurās par šajā regulā noteikto pienākumu neizpildi paredzētās tiesiskās sekas var būt piemērojamas pārkāpumu faktiski izdarījušajam autovadītājam papildus transporta uzņēmumam vai šā uzņēmuma vietā?
- 3) Vai gadījumā, ja uz otro jautājumu atbildams apstiprinoši, valsts administratīvās tiesas nolēmums, kas ir pamatots nevis ar Regulas (EK) Nr. 561/2006 10. panta 3. punktu, bet gan ar šai tiesību normai pretrunā esošu valsts tiesisko regulējumu, ir uzskatāms par acīmredzami Savienības tiesībām pretrunā esošu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regula (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 102, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 12. jūnijā iesniedza *Tribunalul Timiș* (Rumānija) – *Silvia Ciup/Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș* – *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara*

(Lieta C-288/14)

(2014/C 303/25)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Timiș

Pamatlietas puses

Prasītāja: Silvia Ciup

Atbildētāja: Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

Prejudiciālais jautājums

Vai tiesiskās aizsardzības līdzekļu par Eiropas Savienības tiesību pārkāpumiem vienlīdzības un efektivitātes principi atbilstoši Tiesas judikatūrai, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantā paredzētajām tiesībām uz īpašumu var tikt interpretēti tādējādi, ka tie ir pret tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru, pārkāpjot Kopienas tiesības, iekasēto nodokļu un ar tiem saistīto procentu atlīdzināšana, kas ir konstatēta ar spriedumiem, kuri kļuvuši izpildāmi līdz 2015. gada 31. decembrim, tiek sadalīta pa daļām 5 gadu laikposmā?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 20. marta spriedumu lietā T-46/10 *Faci SpA*/Eiropas Komisija 2014. gada 12. jūnijā iesniedza *Faci SpA*

(Lieta C-291/14 P)

(2014/C 303/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Faci SpA* (pārstāvji – S. Piccardo un S. Crosby, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 20. marta spriedumu lietā T-46/10 vai
- pakāroti, atcelt vai būtiski samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējai uzlikto naudas sodu, vai
- nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā un
- katrā ziņā piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir iesniegta par Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 20. marta spriedumu lietā T-46/10. Ar šo spriedumu Vispārējā tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas 2010. gada 28. janvārī celto prasību par Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmumu C(2009) 8682, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/38.589 – Termiskie stabilizatori) ⁽¹⁾.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus apelācijas sūdzības pamatus.

Ar pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizvērtējot pēc 1996. gada novembra izdarītā pārkāpuma smagumu ievērojot izmaiņas aizliegtās vienošanās raksturā, un tādējādi neņemot vērā visus apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliktā naudas soda aprēķināšanai nozīmīgos apstākļus, un līdz ar to ir pārkāpusi 2006. gada Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 20. punktu un/vai Regulas Nr. 1/2003 ⁽²⁾ 23. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pantu.

Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav veikusi efektīvu un padziļinātu lēmuma pārbaudi tiesā, bez faktu izvērtēšanas uzskatot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas rīcība ir bijusi pilnīgi tāda pati kā visu pārējo iesaistīto uzņēmumu rīcība un ka tā vienīgi ir mazāk stingri piemērojusi [aizliegto vienošanos], un bez izvērtēšanas noraidot pamatu, kas attiecās uz to, ka, piemērojot konkurentam *Bärlocher* Pamatnostādņu 35. punktu, ir noticis prettiesisks konkurences izkropļojums, kas ir kaitējis apelācijas sūdzības iesniedzējai.

⁽¹⁾ OV C 307, 12.11.2010, 9. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 4.1.2003, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 13. jūnijā iesniedza Oberster Gerichtshof
(Austrija) – Gebhart Hiebler/Walter Schlagbauer**

(Lieta C-293/14)

(2014/C 303/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Gebhart Hiebler

Atbildētājs: Walter Schlagbauer

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽¹⁾ 2. panta 2. punkta i) apakšpunktam skursteņslauķa saimnieciskā darbība kopumā ir izslēgta no šīs direktīvas piemērošanas jomas, jo skursteņslauķi veic uzdevumus arī ugunsdrošības policijas darbības jomā (ugunsdrošības uzraudzība, atzinumi saistībā ar būvdarbiem utt.)?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

- 2) Vai valsts tiesībās paredzēts regulējums, atbilstoši kuram skursteņslauķa profesionālās darbības atļauja pamatā ir ierobežota ar noteiktu "skursteņslauķa darbības teritoriju", ir saderīgs ar Direktīvas 2006/123/EK 10. panta 4. punktu un 15. panta 1. punktu, 2. punkta a) apakšpunktu un 3. punktu?

⁽¹⁾ OV L 376, 36. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 16. jūnijā iesniedza Raad van State (Nīderlande)
– DOW Benelux u.c./Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu**

(Lieta C-295/14)

(2014/C 303/28)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājas: DOW Benelux BV, Esso Nederland BV en ExxonMobil Chemical Holland BV, Kuwait Petroleum Europoort BV, Rütgers Resins BV en Koppers Netherlands BV, Yara Sluiskil BV, BP Raffinaderij Rotterdam BV, Zeeland Refinery NV, ESD-SIC BV, DSM Delft Permit BV, SABIC Innovative Plastics BV, Shell Nederland Raffinaderij BV en Shell Nederland Chemie BV, Akzo Nobel Chemicals BV en Akzo Nobel Industrial Chemicals BV, Emerald Kalama Chemical BV, Nedmag Industries Mining & Manufacturing Holding BV, Rosier Nederland BV, Nederlandse Aardolie Maatschappij BV, Tata Steel IJmuiden BV, Chemelot Site Permit BV, Eska Graphic Board BV, Koch HC Partnership BV

Atbildētājs: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. panta ceturrtā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka iekārtu operatori, kuriem no 2013. gada ir piemērojamas Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecību Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV 2003, L 275), normas, izņemot iekārtu operatorus, kas norādīti direktīvas 10.a panta 3. punktā, un jauno iekārtu operatorus, nešaubīgi varēja vērsties Vispārējā tiesā, lūdzot atcelt Komisijas 2013. gada 5. septembra lēmumu par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu (OV L 240, 27. lpp.), ciktāl tajā ir noteikts vienots starpnozaru korekcijas koeficients?
- 2) Vai Lēmums 2013/448/ES, ciktāl tajā ir noteikts vienots starpnozaru korekcijas koeficients, nav spēkā, jo šis lēmums nav ticis pieņemts atbilstīgi Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 1. punktā paredzētajai regulatīvajai kontroles procedūrai?
- 3) Vai Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmuma 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV L 130, 1. lpp.), 15. pants ir pretrunā Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 5. punktam, jo pirmais minētais pants, nosakot vienoto starpnozaru emisiju korekcijas koeficientu, neiekļauj elektroenerģijas ražotājus? Ja tā, kā šīs pretrunas ietekmē Lēmumu 2013/448/ES?
- 4) Vai Lēmums 2013/448/ES, ciktāl tas nosaka vienoto starpnozaru korekcijas faktoru, nav spēkā, jo šis lēmums ir balstīts uz datiem, kas iesniegti, īstenojot Direktīvas 2003/87/EK 9.a panta 2. punktu, lai arī šajā panta punktā norādītie atbilstīgi 14. panta 1. punktam pieņemtie noteikumi, nav tikuši pieņemti?
- 5) Vai Lēmums 2013/448/ES, ciktāl tas nosaka vienoto starpnozaru korekcijas koeficientu, ir pretrunā it īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. pantam vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ⁽¹⁾ 41. pantam, jo korekcijas koeficienta aprēķinu noteicošie emisiju daudzumi un emisijas kvotas lēmumā ir noteikti tikai daļēji?
- 6) Vai Lēmums 2013/448/ES, ciktāl tas nosaka vienoto starpnozaru korekcijas koeficientu, ir pretrunā it īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. pantam vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantam, jo šis korekcijas koeficients ir noteikts, izmantojot datus, kurus emisiju tirdzniecībā iesaistītie operatori nevarēja ņemt vērā?

⁽¹⁾ OV 2000, C 364, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. jūnijā iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – Dr. Rüdiger Hobohm/Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

(Lieta C-297/14)

(2014/C 303/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Dr. Rüdiger Hobohm

Atbildētāji: Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

Prejudiciālais jautājums

Vai patērētājs saskaņā ar Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 ⁽¹⁾ par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 15. panta 1. punkta c) apakšpunkta otro alternatīvu savienojumā ar 16. panta 1. punkta otro alternatīvu var celt prasību tiesā tajā vietā, kur atrodas tā domicils, pret līgumpartneri, kas veic profesionālu darbību vai komercdarbību citā Eiropas Savienības dalībvalstī, ja, lai arī prasības pamatā esošais līgums tieši neietilpst šādas līgumpartnera darbības jomā, kas ir novirzīta uz patērētāja domicila dalībvalsti, tomēr līgums kalpo ekonomiskā labuma gūšanai, ko līgumslēdzējas puses jau ir vēlējušās sasniegt ar iepriekš noslēgta un spēku zaudējuša līguma palīdzību, kas ietilpa sākotnēji minētās tiesību normas piemērošanas jomā?

⁽¹⁾ OV L 12, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 16. jūnijā iesniedza Conseil d'État (Beļģija) – Alain Laurent Brouillard/Konkursa uz tiesas locekļa palīga Cour de cassation amata vietām atlases komisija, État belge

(Lieta C-298/14)

(2014/C 303/30)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: Alain Laurent Brouillard

Atbildētāji: Konkursa uz tiesas locekļa palīga Cour de cassation amata vietām atlases komisija, État belge

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 45. un 49. pants, kā arī 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36 par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ir piemērojami situācijā, kad [Beļģijas] valstspiederīgais ar Beļģijas pilsonību, kurš dzīvo Beļģijā un kurš nav veicis profesionālo darbību citā dalībvalstī, pamatojot savu pieteikumu dalībai konkursā uz tiesas locekļa palīga Beļģijas Cour de cassation amata vietām, atsaucas uz Francijas universitātes izsniegtu diplomu, proti, Francijas – Puatjē – universitātes 2010. gada 22. novembrī izsniegtu profesionālā maģistra diplomu tiesību zinātnē, ekonomikā un vadības zinībās, privāttiesību novirzienā, specialitātē jurists-lingvists?
- 2) Vai tiesas locekļa palīga Beļģijas Cour de cassation amats, kurā, kā ir paredzēts Code judiciaire 259.k pantā, persona var tikt iecelta ar nosacījumu, ka viņai ir tiesību zinātnes doktora vai licenciāta grāds, ir reglamentēts amats iepriekš minētās 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36 3. panta izpratnē?

- 3) Vai tiesas locekļa palīga *Cour de cassation* amats, kura uzdevumi ir noteikti *Code judiciaire* 135.a pantā, ir nodarbinātība civildienestā LESD 45. panta 4. punkta izpratnē un vai līdz ar to ar minēto LESD 45. panta 4. punktu ir liegta LESD 45. un 49. panta, kā arī 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36 par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu piemērošana?
- 4) Ja LESD 45. un 49. pants, kā arī 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36 šajā lietā ir piemērojami, vai šīs tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām konkursa uz tiesas locekļa palīga *Cour de cassation* amata vietām atlases komisijai tiek liegts izvirzīt nosacījumu, ka šajā konkursā drīkst piedalīties tikai personas, kurām ir Beļģijas universitātes piešķirts tiesību zinātnes doktora vai licenciāta diploms, vai arī lai Franču kopiena, kuras kompetencē ir izglītības joma, būtu atzinusi prasītāja maģistra diplomu, ko ir izsniegusi Francijas – Puatjē – universitāte, par akadēmiski līdzvērtīgu ar Beļģijas universitātes piešķirtu tiesību zinātnes doktora, licenciāta vai maģistra grādu?
- 5) Ja LESD 45. un 49. pants, kā arī 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36 šajā lietā ir piemērojami, vai šīs tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām konkursa uz tiesas locekļa palīga *Cour de cassation* amata vietām atlases komisijai ir noteikts pienākums salīdzināt prasītāja kvalifikācijas, kas izriet no viņa diplomiem, kā arī no viņa profesionālās pieredzes, ar kvalifikācijām, kuras sniedz Beļģijas universitātes piešķirts doktora vai licenciāta grāds, un vajadzības gadījumā piemērot viņam kādu no Direktīvas 2005/36 14. pantā minētajiem kompensācijas pasākumiem?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36 par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 20. jūnijā iesniedza *Hof van beroep te Antwerpen* (Nīderlande) – *Imtech Marine Belgium NV/Radio Hellenic SA*

(Lieta C-300/14)

(2014/C 303/31)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Imtech Marine Belgium NV*

Atbildētāja: *Radio Hellenic SA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 805/2004 (¹), ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem, tieša nepiemērošana ir 1957. gada 25. marta Līguma par Eiropas Savienības darbību 288. panta (konsolidētā versija) pārkāpums, jo

— Beļģijas likumdevējs nav transponējis iepriekš minēto regulu Beļģijas tiesiskajā regulējumā un

— pat ja Beļģijas tiesiskajā regulējumā ir paredzēta iebildumu celšana un pārsūdzība – Beļģijas likumdevējs nav ieviesis pārskatīšanas procedūru?

- 2) Noraidošas atbildes gadījumā, ņemot vērā to, ka regula (EK) ir tieši piemērojama, kas ir jāsaprot ar vārdiem “spriedumu pārskatīšanai” Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 805/2004, ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem, 19. panta 1. punktā? Vai pārskatīšanas procedūra [...] ir jāparedz tikai tad, ja dokuments par tiesvedības uzsākšanu ir piegādāts, kā to paredz Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 805/2004, ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem, 14. pants, citiem vārdiem, bez apstiprinājuma par saņemšanu? Vai Beļģijas tiesiskais regulējums nesniedz pietiekamas garantijas, lai izpildītu “pārskatīšanas procedūras” kritērijus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 805/2004, ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem, 19. panta 1. punktā, paredzot iebildumu celšanu atbilstīgi *Belgisch Gerechtelijk Wetboek* [Beļģijas Tieslietu kodeksa] 1047. un nākamajiem pantiem un pārsūdzību atbilstīgi Beļģijas Tieslietu kodeksa 1050. un nākamajiem pantiem?
- 3) Vai Beļģijas Tieslietu kodeksa 50. pants, ar ko ļauj pagarināt šī paša kodeksa 860. panta 2. punktā, 55. un 1048. pantā paredzētos noilguma termiņus nepārvaramas varas apstākļos vai ārkārtas apstākļos neatkarīgi no attiecīgās personas gribas, sniedz pietiekamu aizsardzību Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 805/2004, ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem, 19. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē?
- 4) Vai Eiropas izpildes rīkojuma apstiprinājums neapstrīdētiem prasījumiem ir tiesas akts, kurš ir jālūdz dokumentā, ar kuru uzsāk tiesvedību? Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai tiesai ir jāapstiprina nolēmums kā Eiropas izpildes rīkojums un kanceļejai ir jāizsniedz apstiprinājuma noraksts?

Noraidošas atbildes gadījumā: vai kancelejas uzdevums varētu būt apstiprināt nolēmumu kā Eiropas izpildes rīkojumu?

- 5) Ja Eiropas izpildes rīkojuma apstiprinājums nav tiesas akts, vai prasītājs – kurš nav iesniedzis dokumentu, ar kuru uzsāk tiesvedību, lai lūgtu Eiropas izpildes rīkojumu – var lūgt kanceļejai pēc tam, kad nolēmums ir kļuvis galīgs, apstiprināt nolēmumu kā Eiropas izpildes rīkojumu?

⁽¹⁾ OV L 143, 15. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 24. jūnijā iesniedza *Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) – *Pfotenhilfe-Ungarn e.V./Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein*

(Lieta C-301/14)

(2014/C 303/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Pfotenhilfe-Ungarn e.V.*

Atbildētāja: *Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein*

Lietas dalībnieks: *Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Regulas (EK) Nr. 1/2005⁽¹⁾ 1. panta 5. punkta izpratnē tā ir dzīvnieku pārvadāšana, kas netiek veikta saistībā ar saimniecisku darbību, ja šo pārvadāšanu veic par bezpeļņas organizāciju atzīta dzīvnieku aizsardzības apvienība, un tā ir domāta, lai bezsaimnieka suņus nodotu jaunā mājvietā trešajām personām pret atlīdzību ("aizsardzības nodeva"), kura
 - a) nenosedz apvienības izdevumus par dzīvnieku, pārvadāšanu un nodošanu jaunā mājvietā vai ir tieši vienāda ar tiem,
 - b) pārsniedz šos izdevumus, tomēr peļņa ir domāta tam, lai finansētu atlikušos nesegtos izdevumus par pārējo bezsaimnieka dzīvnieku nodošanu jaunā mājvietā, izdevumus par bezsaimnieka dzīvniekiem vai citus dzīvnieku aizsardzības projektus?
2. Vai uzņēmums veic Kopienas iekšējo tirdzniecību Direktīvas 90/425/EEK⁽²⁾ 12. panta izpratnē, ja par bezpeļņas organizāciju atzīta dzīvnieku aizsardzības apvienība transportē bezsaimnieka suņus uz Vāciju un nodod jaunā mājvietā trešajām personām pret atlīdzību ("aizsardzības nodeva"), kura
 - a) nenosedz apvienības izdevumus par dzīvnieku, pārvadāšanu un nodošanu jaunā mājvietā vai ir tieši vienāda ar tiem,
 - b) pārsniedz šos izdevumus, tomēr peļņa ir domāta tam, lai finansētu atlikušos nesegtos izdevumus par pārējo bezsaimnieka dzīvnieku nodošanu jaunā mājvietā, izdevumus par bezsaimnieka dzīvniekiem vai citus dzīvnieku aizsardzības projektus?

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97; OV L 3, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvnieku dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu; OV L 224, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 25. jūnijā iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) – Direktor na Agentsia "Mitnitsi"/"Biovet" AD

(Lieta C-306/14)

(2014/C 303/33)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Prasītājs: Direktor na Agentsia "Mitnitsi"

Atbildētāja: "Biovet" AD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kāda nozīme ir jēdzienam "ražošanas process" Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/83/EEK⁽¹⁾ par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem, 27. panta 2. punkta d) apakšpunktā un vai šis jēdziens ietver tīrīšanu un/vai dezinfekciju kā konkrētas tīrības pakāpes sasniegšanai paredzētus procesus, kuri ir noteikti labā zāļu ražošanas praksē?

- 2) Vai Direktīvas 92/83 27. panta 2. punkta d) apakšpunktā ir atļauts, ka pēc tam, kad dalībvalstis likumiski ir noteikušas atbrīvojumu no saskaņotā akcīzes nodokļa spirtam, ar nosacījumu, ka tas tiek izmantots ražošanas procesā un galaprodukts nesatur spirtu, tiek ieviesta tiesību norma, saskaņā ar kuru, piemērojot šo atbrīvojumu, tiek uzskatīts, ka tīrīšanai izmantotais spirts netiek izmantots ražošanas procesā?
- 3) Vai, ņemot vērā tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principus, ir atļauts, ka gadījumā, kad pastāv fikcija, kāda tā ir ZADS 22. panta 7. punktā, kas stājas spēkā uzreiz (t.i., neparedzot atbilstošu laikposmu tirgus dalībnieku rīcības pielāgošanai), pēc dalībvalsts ieskata ieviests akcīzes nodokļa atmaksāšanas ierobežojums izraisa to, ka tiek ierobežota nodokļa atmaksa par spirtu, kas izmantots kā tīrīšanas līdzeklis?

(¹) OV L 316, 21. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 1. jūlijā iesniedza Ráckevei Járásbíróság
(Ungārija) – Banif Plus Bank Zrt./Márton Lantos un Mártonné Lantos**

(Lieta C-312/14)

(2014/C 303/34)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Ráckevei Járásbíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Banif Plus Bank Zrt.

Atbildētāji: Márton Lantos, Mártonné Lantos

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši Direktīvas 2004/39/EK (¹) 4. panta 1. punkta 2) apakšpunktā (ieguldījumu pakalpojumi un darbības) un 17) punktā (finanšu instrumenti), kā arī tās I pielikuma C iedaļas 4. punktā (nākotnes līgumi, atvasināti instrumenti) noteiktajam par finanšu instrumentu ir jāuzskata klientam izteikts piedāvājums par (valūtas maiņas) darījumu, kas, izteikts aizdevuma līguma ārvalsts valūtā juridiskajā formā, izpaužas kā tagadnes darījums aizdevuma veikšanas brīdī un kā nākotnes darījums aizdevuma atmaksas brīdī un kas tiek veikts, noteiktu ārvalsts valūtas summu konvertējot forintos, tādējādi pakļaujot klienta aizdevumu kapitāla tirgus sekām un riskiem (valūtas riskiem)?
- 2) Vai atbilstoši Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 6) apakšpunktā (darījumu veikšana savā vārdā) un I pielikuma A iedaļas 3. punktā (darījumu veikšana savā vārdā) noteiktajam darījumu veikšana savā vārdā saistībā ar pirmajā jautājumā aprakstīto finanšu instrumentu ir jāuzskata par ieguldījumu pakalpojumu vai darbību?
- 3) Vai finanšu iestādei ir jāveic Direktīvas 2004/39/EK 19. panta 4. un 5. punktā noteiktā atbilstības pārbaude, ņemot vērā, ka nākotnes valūtas līgums – kas ir ar atvasinātajiem finanšu instrumentiem saistīts ieguldījumu pakalpojums, – tika piedāvāts kā daļa no cita finanšu produkta (proti, aizdevuma līguma) un ka atvasinātais instruments pats par sevi ir uzskatāms par sarežģītu finanšu instrumentu? Vai Direktīvas 2004/39/EK 19. panta 9. punkts ir jāuzskata par nepiemērojamu, jo, tā kā riski, kurus klients uzņemas saistībā ar aizdevumu un finanšu instrumentu, būtiski atšķiras, atbilstības pārbaude ir nozīmīga tiktāl, ciktāl līgumā ir iekļauts atvasināts instruments?

- 4) Vai Direktīvas 2004/39/EK 19. panta 4. un 5. punkta pārkāpšana nozīmē, ka aizdevuma līgums starp banku un klientu ir jāatceļ?

(¹) Eiropas Parlamenta un padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 2. jūlijā iesniedza *Amtsgericht Rüsselsheim* (Vācija) – *Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock/Condor Flugdienst GmbH*

(Lieta C-316/14)

(2014/C 303/35)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Rüsselsheim

Pamatlietas puses

Prasītāji: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock

Atbildētāja: Condor Flugdienst GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādu trešo personu iekļaušanās, kuras rīkojas uz savu atbildību un kuras ir saņēmušas tām uzticētos uzdevumus, kas ietilpst gaisa pārvadātāja darbībā, ir vērtējama kā ārkārtēji apstākļi regulas (¹) 5. panta 3. punkta izpratnē?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša: vai novērtējumā ir svarīgi, kas (gaisa pārvadātājs, lidostas ekspluatants utt.) ir devis uzdevumu trešajai personai?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91; OV L 46. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 2. jūlijā – Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-317/14)

(2014/C 303/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Enegren un D. Martin)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- konstatēt, ka, prasot kandidātiem uz amatu franču vai vācu valodas reģionu pašvaldību dienestos, kuriem nav diplomu vai sertifikātu, kas apliecinātu, ka viņi ir pabeiguši studijas attiecīgajā valodā, iegūt SELOR izdotu sertifikātu pēc šīs iestādes organizēta eksāmena nokārtošanas kā vienīgo pierādījumu valodu zināšanām, kādas tiek prasītas attiecīgo amatu ieņemšanai, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi LESD 45. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regulā (ES) Nr. 492/2011 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā ⁽¹⁾ paredzētos pienākumus;
- piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Beļģijas tiesību aktos ietvertā prasība par vienīgo pierādījumu valodu zināšanām kā nosacījumu piekļuvei amatiem franču vai vācu valodas reģionu pašvaldību dienestos kandidātiem, kuriem nav diploma, kas apliecinātu studiju pabeigšanu attiecīgajā valodā, ir uzskatāma par diskrimināciju, kas ir aizliegta ar LESD 45. pantu, kā arī ar Regulu (ES) Nr. 492/2011.

⁽¹⁾ OV L 141, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 8. jūlijā iesniedza Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungārija) – Szemerey Gergely/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Lieta C-330/14)

(2014/C 303/37)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: Szemerey Gergely

Atbildētājs: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai elastības princips un princips par iespēju grozīt Regulas (EK) Nr. 796/2004 ⁽¹⁾ preambulas 20. apsvērumu, tās preambulas 27. apsvērumu un Regulas (EK) Nr. 1122/2009 ⁽²⁾ preambulas 18., 23. un 26. apsvērumu ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru gadījumā, ja tiek audzēta reta augu suga, maksājuma pieteikumam ir jāpievieno sertifikāts par retu augu sugu, ņemot vērā administratīvo praksi, saskaņā ar kuru sertifikātu bija iespējams pieprasīt tikai pirms maksājuma pieteikuma laikā no 2010. gada 2. līdz 15. aprīlim, to bija iespējams pievienot tikai vienlaicīgi ar vienotā maksājuma pieteikuma iesniegšanu un valsts tiesiskajā regulējumā nav ļauts labot trūkumus pieteikumā, kas tika radīti sertifikāta neesamības dēļ?
- 2) Vai šī sistēma atbilst dalībvalsts pienākumam neapdraudēt kopējās lauksaimniecības politikas mērķus vai arī var atzīt, ka 2010. gadā, brīdī, kad tika grozīts tiesiskais regulējums [Zemkopības un lauku attīstības ministrijas 2009. gada 14. maija Noteikumu Nr. 61/2009 43. panta 6. punkta grozījums, kas tiesiskajā regulējumā ieviests ar Zemkopības un lauku attīstības ministrijas 2010. gada 30. marta Noteikumiem Nr. 31/2010], lauksaimniekiem, kuri audzē retus augus, Savienības tiesībās paredzēto tiesību saņemt atbalstu izpilde bija neiespējama vai pārlieku sarežģīta un neparedzama?

- 3) Vai Regulas (EK) Nr. 796/2004 preambulas 57. apsvērumam vai Regulas (EK) Nr. 1122/2009 preambulas 75. apsvērumam un it īpaši samērīguma principam atbilst administratīvā prakse, ar kuru sertifikāta par retu augu sugu neesamības gadījumā, neņemot vērā nolūku, neuzmanību vai citus apstākļus, tiek noteikts sods par pārdeklarēšanu attiecībā uz visu maksājuma pieteikumu, pat ja maksājuma pieteikums pārējā daļā un attiecībā uz visu zemes gabalu atbilst prasībām atbalsta saņemšanai un lauksaimnieks audzē deklarētus augus deklarētā platībā?
- 4) Vai Regulas (EK) Nr. 796/2004 preambulas 67. vai 71. apsvērumā vai Regulas (EK) Nr. 1122/2009 preambulas 75. apsvērumā paredzētie atbrīvojuma iemesli ir piemērojami gadījumā, ja lauksaimnieks kā ārkārtas apstākli norāda pretrunīgu vai nepietiekamu administratīvo praksi un var pierādīt, ka viņa kļūdu pilnībā vai daļēji izraisīja administratīvās iestādes rīcība?
- 5) Vai apstiprinātu paziņojumu par nepārvaramas varas situāciju, ko lauksaimnieks ir iesniedzis saistībā ar pilnīgu ražas (sējas) zudumu, var uzskatīt par pareizu informāciju, uz kuru ir atsauce Regulas (EK) Nr. 796/2004 preambulas 67. apsvērumā un Regulas (EK) Nr. 1122/2009 preambulas 93. apsvērumā, kas atbrīvo lauksaimnieku no pienākuma iesniegt sertifikātu par retu augu sugu un tādējādi atbrīvo viņu no soda saistībā ar visu maksājuma pieprasījumu?

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulās (EK) Nr. 1782/2003 un (EK) Nr. 73/2009, kā arī lai ieviestu savstarpēju atbilstību saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 479/2008 (OV L 141, 18. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1122/2009, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu (OV L 316, 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 8. jūlijā iesniedza Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovēnija) – Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma/Slovēnijas Republika – Finanšu ministrija

(Lieta C-331/14)

(2014/C 303/38)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītājs: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Atbildētāja: Slovēnijas Republika – Finanšu ministrija

Prejudiciālais jautājums

Vai Sestās direktīvas ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta un 4. panta 1. punkta noteikumi ir interpretējami tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi pastāv šajā lietā – kurā persona iegādājas zemes gabalus kā fiziska persona, kurai šajā situācijā netiek piemērots nekāds PVN kā priekšnodoklis, un pēc tam uz šiem zemes gabaliem kā neatkarīgs komersants uzbūvē tirdzniecības centru, pēc tam sava uzņēmuma pamatlīdzekļos, pamatojoties uz valsts grāmatvedības noteikumiem, ietver tikai daļu no zemes gabaliem, uz kuriem būvē tirdzniecības centru, lai pēc tam šo centru kopā ar visiem zemes gabaliem pārdotu uzbūvētās ēkas pircējam –, ir jāuzskata, ka šī persona jau tāpēc vien, ka zemes gabalus neietver sava uzņēmuma pamatlīdzekļos, šos zemes gabalus neietver PVN sistēmā un tādējādi, tos pārdodot, nav nodokļu maksātājs, kuram ir pienākums iekasēt un pēc tam samaksāt PVN, kas piemērots kā priekšnodoklis?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 9. jūlijā iesniedza *Cour d'appel de Mons* (Beļģija) – *État belge/Nathalie De Fruytier*

(Lieta C-334/14)

(2014/C 303/39)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Mons

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *État belge*

Atbildētāja apelācijas tiesvedībā: *Nathalie De Fruytier*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Sestās PVN direktīvas ⁽¹⁾ 13. panta A daļas 1. punkta b) un c) apakšpunktu netiek pieļauta medicīniskām analīzēm, medicīniskai aprūpei vai terapijai paredzētu paraugu un orgānu pārvadājumu, ko veic trešā persona, kas ir pašnodarbināta persona, kuras pakalpojumu apmaksu klīnikām un laboratorijām veic no sociālā nodrošinājuma līdzekļiem, atbrīvošana no PVN, tos pielīdzinot pakalpojumiem, kas ir cieši saistīti ar medicīniska rakstura pakalpojumiem, proti, tādiem, kuru mērķis ir diagnosticēt, ārstēt un iespējamā mērā izārstēt slimības vai veselības traucējumus?
- 2) Vai medicīniskām analīzēm, medicīniskai aprūpei vai terapijai paredzētus paraugu un orgānu pārvadājumus, ko veic trešā persona, kas ir pašnodarbināta persona, kuras pakalpojumu apmaksu klīnikām un laboratorijām veic no sociālā nodrošinājuma līdzekļiem, var atbrīvot no nodokļiem saskaņā ar Sestās PVN direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta b) un c) apakšpunktu?
- 3) Vai Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais citu pienācīgā kārtā atzītu līdzīgu iestāžu jēdziens ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir ietvertas privātas sabiedrības, kuru pakalpojumi ir cilvēku analīžu paraugu pārvadājumi, bez kuriem nav iespējams īstenot slimnīcu un medicīniskās aprūpes iestāžu terapeitiskos mērķus?

⁽¹⁾ 1977. gada 17. maija Sestā Direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.)

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 25. jūlija rīkojums – *Deza*/ECHA

(Lieta T-189/14 R)

Pagaidu noregulējums — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — ECHA rīcībā esošie dokumenti, kas ietver informāciju, ko uzņēmums iesniedzis saistībā ar tā pieteikumu atļaujai lietot ķīmisko vielu — Lēmums piešķirt trešajām personām piekļuvi dokumentiem — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamība — Fumus boni juris — Interesu izsvēršana

(2014/C 303/40)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Deza, a.s.* (*Valašské Meziříčí*, Čehijas Republika) (pārstāvis – P. Dejl, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA) (pārstāvji – A. Iber, M. Heikkilä un T. Zbihlej)

Priekšmets

Pieteikums par ECHA 2014. gada 24. janvāra lēmuma attiecībā uz tādas noteiktas informācijas izpaušanu, ko prasītāja iesniegusi saistībā ar pieteikumu atļaujai lietot ķīmisko vielu bis-(2-Etilheksil)ftalāts (DEHP), izpildes apturēšanu

Rezolutīvā daļa:

1) apturēt Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (ECHA) 2014. gada 24. janvāra Lēmuma AFA-C-0000004274-77-09/F izpildi, ciktāl ar to atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulai (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem trešajai personai ir piešķirta piekļuve ziņojuma par ķīmisko drošību un analīzi attiecībā uz vielas bis-(2-Etilheksil)ftalāts (DEHP) aizstāšanas iespējām versijai, kas ir detalizētāka par to versiju, kurā ir pieteikumā par pagaidu noregulējumu norādītās neskaidrības un kura ietverta šī pieteikuma A.4.5 un A.4.6 pielikumā, izņemot, pirmkārt, informāciju par vielu klasificēšanu un marķēšanu un, otrkārt, datus, kas attiecas konkrēti un vienīgi uz Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. un Vinyloop Ferrara S.p.A;

2) uzdot ECHA neizsniegt:

— rezolutīvās daļas 1. punktā minētā ziņojuma par ķīmisko drošību un analīzi attiecībā uz vielas bis-(2-Etilheksil)ftalāts (DEHP) aizstāšanas iespējām detalizētāku versiju par to, kas ietverta minētajā 1. punktā;

— ziņojumus par ķīmisko drošību un analīzi attiecībā uz vielas bis-(2-Etilheksil)ftalāts (DEHP) aizstāšanas iespējām, kurus iesnieguši Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn un Vinyloop Ferrara un kuri ir ECHA 2014. gada 24. janvāra Lēmuma AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F un AFA-C-0000004151-87-08/F priekšmets, ciktāl šie dokumenti ir identiski tiem, kas ir aizsargāti saskaņā ar šīs rezolutīvās daļas 1. punktu;

3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūnijā – *Wine in Black*/ITSB – *Quinta do Noval – Vinhos* (“*Wine in Black*”)

(Lieta T-420/14)

(2014/C 303/41)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wine in Black GmbH (Berlīne, Vācija) (pārstāvji – A. Bauer un V. Ahmann, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Quinta do Noval – Vinhos, SA (Pinhão, Portugāle)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 6. marta lēmumu R 1601/2013–1 pilnībā;
- piespriest atbildētājam un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Wine in Black” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 33., 35. un 42. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 949 071

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Quinta do Noval – Vinhos, SA

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “NOVAL BLACK” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūnijā – *Viscas*/Komisija

(Lieta T-422/14)

(2014/C 303/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Viscas Corporation (Tokyo, Japāna) (pārstāvis – J.-F. Bellis, lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ar to tiek konstatēts pārkāpums laika periodā no 2001. gada 1. oktobra līdz 2009. gada 28. janvārim;

- atcelt vai samazināt uzliktā naudas soda apmēru;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītāja prasa daļēji atcelt Komisijas 2014. gada 2. aprīļa Lēmumu C(2014) 2139, galīgā redakcija, lietā AT.39610 – Elektrokabeļi.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza astoņus pamatus.

1. Ar pirmo un otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pieļāva kļūdu, konstatējot prasītājas dalību pārkāpumā laika periodā no 2001. gada 1. oktobra līdz 2009. gada 28. janvārim.
2. Ar trešo un ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, piemērojot Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai ⁽¹⁾ 18. punktu, pārkāpusi samērīguma un vienlīdzīgas aizsardzības principus, jo: i) tā piešķir nesamērīgas priekšrocības Eiropas elektrokabeļu ražotājiem un ii) neatzīst būtiskas atšķirības dažādu ražotāju dalībā pārkāpumā.
3. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, nosakot uzliksamā naudas soda apmēru, pieļāva kļūdu, pieskaitot prasītājas apgrozījumam tās akcionāru īstenoto pārdošanas apjomu.
4. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija kļūdaini palielināja vērā ņemamā pārdošanas apjoma daļu, pamatojoties uz lietas dalībnieku apvienoto tirgus daļu.
5. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pieļāva kļūdu, nepiemērojot samazinājumu atbildību mīkstinošu apstākļu dēļ.
6. Astotais pamats ir balstīts uz prasītājas prasību Vispārējai tiesai lemt, pamatojoties uz tās neierobežoto kompetenci, un būtiski samazināt uzliktā naudas soda apmēru.

⁽¹⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006 C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūnijā – ClientEarth/Komisija

(Lieta T-424/14)

(2014/C 303/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ClientEarth (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – O. Brouwer, F. Heringa un J. Wolfhagen, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt atbildētājas lēmumu atteikt piekļuvi dokumentiem, ko pieprasījis prasītājs saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, kas paziņots prasītājam 2014. gada 3. aprīlī ar vēstuli Nr. SG.B.4/LR/rc-sg.dsg2.b.4(2014) 1028887;

- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus atbilstoši Vispārējās Tiesas Reglamenta 87. pantam, tai skaitā tiesāšanās izdevumus, kas radušies jebkurai personai, kas iestājusies lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītājs lūdz atcelt Komisijas lēmumu atteikt piekļuvi Komisijas ietekmes novērtējuma ziņojumam, kā arī Ietekmes novērtējuma padomes atzinumam par iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem attiecībā uz Orhūsas konvencijas trešā pīlāra īstenošanu Eiropas Savienības un dalībvalstu tiesībās.

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Regulas Nr. 1049/2001⁽¹⁾ 4. panta 3. punkta pirmais apakšpunkts nav piemērojams un ka Komisija nav norādījusi pamatojumu. Prasītājs norāda, ka Komisija ir nepareizi interpretējusi un kļūdaini piemērojusi 4. panta 3. punkta pirmajā apakšpunkta paredzēto izņēmumu par pieprasīto dokumentiem, jo pieprasītie dokumenti būtu jānodala no Komisijas lēmumu pieņemšanas procesa. Prasītājs turklāt apgalvo, ka Komisija nav izklāstījusi iemeslus, kāpēc ir jāpiemēro 4. panta 3. punkta pirmais apakšpunkts.
2. Ar otro pakārtoto pamatu tiek apgalvots, ka ir nepareizi piemērots Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmais apakšpunkts un nav norādīts pamatojums. Prasītājs apgalvo, ka pat tad, ja 4. panta 3. punkta pirmais apakšpunkts būtu piemērojams, Komisija nav konstatējusi, ka pieprasīto dokumentu atklāšana kaitētu lēmumu pieņemšanas procesam, un nav sniegusi īpašu paskaidrojumu saistībā ar minēto.
3. Ar trešo pakārtoto pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis nepareizi piemērots Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā apakšpunktā paredzētais sevišķo sabiedrības interešu kritērijs un nav norādīts pamatojums. Prasītājs norāda, ka pat tad, ja 4. panta 3. punkta pirmais apakšpunkts būtu piemērojams, Komisija nepareizi piemēroja un interpretēja sevišķo sabiedrības interešu līdzsvarošanas kritēriju un nepierādīja, ka nepastāvēja sevišķas sabiedrības intereses, kas pamatotu pieprasīto dokumentu atklāšanu. Turklāt prasītājs apgalvo, ka saistībā ar minēto Komisija nav izklāstījusi pietiekamu pamatojumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūnijā – ClientEarth/Komisija

(Lieta T-425/14)

(2014/C 303/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ClientEarth (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – O. Brouwer, F. Heringa un J. Wolfhagen, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt atbildētājas lēmumu atteikt piekļuvi dokumentiem, ko pieprasījis prasītājs saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem, kas paziņots prasītājam 2014. gada 1. aprīlī ar vēstuli Nr. SG.B.4/LR/rc-sg.dsg2.b.4(2014) 1029188;

- piespriet Komisijai atļūdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus atbilstoši Vispārējās Tiesas Reglamenta 87. pantam, tai skaitā tiesāšanās izdevumus, kas radušies jebkurai personai, kas iestājusies lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītājs lūdz atcelt Komisijas lēmumu atteikt piekļuvi Komisijas ietekmes novērtējuma ziņojumam, kā arī ietekmes novērtējuma padomes atzinumam par pārskatu attiecībā uz ES tiesisko regulējumu par vides inspekcijām un uzraudzību valsts un ES līmenī.

Savas prasības atbalstam prasītājs izvirza trīs pamatus, kas būtībā ir vienādi ar vai līdzīgi tiem, kas ietverti lietā C-424/12 *ClientEarth*/Komisija.

Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūnijā – Brugg Kabel un Kabelwerke Brugg/Komisija

(Lieta T-441/14)

(2014/C 303/45)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Brugg Kabel AG* (Brugg, Šveice) un *Kabelwerke Brugg AG Holding (Brugg)* (pārstāvji – A. Rinne, A. Boos un M. Lichtenegger, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atbilstoši LESD 264. panta 1. punktam atcelt atbildētājas 2014. gada 2. aprīļa lēmuma lietā AT.39610 – *Power Cables* 1. panta 2. punktu, 2. panta b) punktu un – ciktāl tas attiecas uz prasītājiem – 3. pantu;
- pakārtoti, atbilstoši LESD 261. pantam un Regulas Nr. 1/2003 31. pantam pēc Vispārējās tiesas ieskata samazināt tā naudas soda apmēru, kas prasītājiem noteikts atbildētājas 2014. gada 2. aprīļa lēmuma lietā AT.39610 – *Power Cables* 2. panta b) punktā;
- katrā ziņā piespriet atbildētājai atļūdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz taisnīgu tiesas procesu, jo tika atteikta piekļuve lietas materiāliem un informācijas pieprasījums un paziņojums par iebildumiem tika izsniegti angļu valodā
 - Prasītājas šajā ziņā tostarp apgalvo, ka atbildētājai saistībā ar piekļuvi lietas materiāliem pārējo adresātu apsvērumi attiecībā uz paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanu bija jāizvērtē tādā pašā veidā, kā pārējie iespējamie attaisnojošie dokumenti.
 - Tāpat vienota un atkārtota vai vienota un turpināta pārkāpuma gadījumā piekļuve lietas materiāliem saistībā ar citu dalībnieku apsvērumiem par paziņojumu par iebildumiem ir procesuāla pretpasība pārējo dalībnieku izdarīto pārkāpumu attiecināšanai.
 - Tāpat tiek norādīts, ka prasītājiem kā uzņēmumiem, kuru juridiskā adrese ir vāciski runājošajā Argavas (Šveice) kantonā, ir tiesības sarakstīties ar atbildētāju vācu valodā, jo tā ir viena no atbildētājas oficiālajām valodām un pat viena no tās darba valodām.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājam nav kompetences saistībā ar trešajās valstīs izdarītajiem pārkāpumiem, kuri neietekmē EEZ
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka tikai ar vispārīgo apgalvojumu par vienotu un atkārtotu vai vienotu un turpinātu pārkāpumu vien nav pietiekami, lai konstatētu atbildētājas kompetenci attiecībā uz trešajās valstīs izdarītajiem pārkāpumiem. Tieši pretēji – pat šādā gadījumā atbildētājam esot bijis detalizēti jāizvērtē projekti vai rīcība ārpus EEZ saistībā ar to tiešo, faktisko un paredzamo ietekmi uz EEZ.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpta nevainīguma prezumpcija, pārnesot un paplašinot pierādīšanas pienākumu saistībā ar vienotu un atkārtotu vai vienotu un turpinātu pārkāpumu
 - Pārkāpumi neesot vienoti, it īpaši, ciktāl runa ir par zemes un zemūdens kabeļiem. Būtībā nepastāv nedz preču un pakalpojumu, nedz īstenošanas identiskums, un piedalījušies uzņēmumi un fiziskās personas ir tikai daļēji identiski. Tāpat pārkāpumi neesot komplementāri.
 - It īpaši attiecībā uz dalības sākumu, kā arī tās nepārtraukto ilgumu atbildētājam saistībā ar katru no uzņēmumiem bija jāsniedz individuāli, ticami un saskanīgi pierādījumi par pārkāpuma pastāvēšanu;
 - Tiesas, bet tikai daļējas dalības vienotā un atkārtotā vai vienotā un turpinātā pārkāpumā gadījumā atbildētājam ir konkrēti jāpierāda, ka attiecīgajam uzņēmumam bija nolūks piedalīties visu kopējo mērķu sasniegšanā un ka tas zināja par visu pārējo dalībnieku prettiesisko rīcību saistībā ar kopīgo plānu vai saprātīgi varēja to paredzēt. Tā kā atbildētāja šādus pierādījumus nav sniegusi vai nav sniegusi tos pilnā apmērā, tai nebija šajā ziņā jāatzīst prasītājas par atbildīgām par visu prettiesisko rīcību.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir nav izpildīts pienākums veikt izmeklēšanu un pienākums norādīt pamatojumu, kļūdaini konstatējot faktus un sagrozot pierādījumus
 - Prasītājas uzskata, ka lēmums ir balstīts uz vairākiem faktiska rakstura pieņēmumiem, attiecībā uz kuriem atbildētāja nav sniegusi nekādus ticamus un saskanīgus pierādījumus. It īpaši attiecībā uz apgalvoto prasītāju dalības sākumu atbildētāja esot sagrozījusi pierādījumus, izdarījusi spekulatīvus secinājumus un nav izvērtējusi alternatīvos, tikpat ticamos, izskaidrojumus.
 - Tāpat lēmums ir pretrunīgs, jo tā rezolutīvajā daļā ir izdarīts secinājums par vienotu un turpinātu pārkāpumu, bet pamatojumā ir minēts vienots un atkārtots pārkāpums.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas materiāltiesiskās tiesību normas, kļūdaini piemērojot LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu

Atbildētāja esot pārkāpusi LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu, jo tā saistībā ar vienota un atkārtota vai vienota un turpināta pārkāpuma jēdzienu ir attiecinājusi uz prasītājām citu līdzdarbojošos uzņēmumu nolīgumus, kuros prasītājas objektīvi neesot varējušas piedalīties.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana naudas soda kļūdainas noteikšanas dēļ
 - Atkāpe no pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 13. punktā paredzētā pamatnoteikuma attiecībā uz atsaucē gada noteikšanu ir pretrunīga, jo tā nav pietiekami pamatota.
 - Tāpat pretrunīgi un pretrunā *non bis in idem* aizliegumam ir tas, ka, novērtējot pārkāpuma smagumu pamatsummas noteikšanas ietvaros, par pamatu tiek ņemts vienots un atkārtots vai vienots un turpināts pārkāpums, kura smagums vienotā veidā tiek novērtēts 15 % apmērā, un tai pat laikā saistībā ar dalību noteiktās šīs aizliegtās vienošanās daļās tiek noteikts papildus palielinājums 2 % apmērā. Atbildētājam, jau nosakot pamatsummu, esot bijis jāņem vērā, ka prasītājas nebija atbildīgas par visu aizliegto vienošanos.

- Kvalificējot prasītājas par līdzdalībniecēm vai pakārtotām dalībniecēm, atbildētājam esot bijis jāpamatojas uz prasītāju faktisko lomu kopējā aizliegtajā vienošanās un nevis uz nejaušu un nenozīmīgu pierādījumu virkni.
- Tāpat tiek apgalvots, ka naudas soda samazinājums 5 % apmērā ir pārāk mazs un pienācīgi neatspoguļo atšķirīgo ietekmi, kas ir bijusi aizliegtās vienošanās organizatoriem un galvenajiem dalībniekiem salīdzinājumā ar prasītājām, kurām ir bijusi tikai ļoti neliela dalība.

Prasība, kas celta 2014. gada 12. jūnijā – Furukawa Electric/Komisija

(Lieta T-444/14)

(2014/C 303/46)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Furukawa Electric Co. Ltd* (Tokyo, Japāna) (pārstāvji – C. Pouncey, A. Luke un L. Geary, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lēmuma 1. panta 9. punkta a) apakšpunktu tiktāl, ciktāl tajā ir teikts, ka LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums, kurā bija iesaistīta *Furukawa*, tika izdarīts laika posmā starp 1999. gada 18. februāri un 2001. gada 30. septembri. Pakārtoti, atcelt lēmuma 1. panta 9. punkta a) apakšpunktu tiktāl, ciktāl tajā ir konstatēts, ka ikviens pārkāpums, kurā bija iesaistīta *Furukawa*, sākās 1999. gada 18. februārī un/vai ka *Furukawa* tiešā iesaistīšanās ikvienā pārkāpumā turpinājās pēc 2001. gada 11. jūnija;
- atcelt lēmuma 2. panta n) punktu un/vai būtiski samazināt naudas sodu;
- ja Tiesa izskatīs *VISCAS Corporation* celto prasību un samazinās lēmuma 2. panta p) punktā uzlikto sodu par *VISCAS Corporation* izdarītajiem pārkāpumiem, par kuriem *Furukawa* ir solidāri atbildīga, atzīt, ka *Furukawa* ir tiesīga uz līdzvērtīgu samazinājumu naudas sodam, par kura samaksu tā ir solidāri atbildīga, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja prasa daļēji atcelt Komisijas 2014. gada 2. aprīļa Lēmumu C(2014) 2139, galīgā redakcija, lietā AT.39610 – Elektrokaбели.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pārkāpa LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu un/vai Regulu Nr. 1/2003 ⁽¹⁾, nepareizi novērtējot darbības, kas norisinājās laika periodā no 1999. gada 18. februāra līdz 2001. gada 30. septembrim. Prasītāja apgalvo, ka:
 - Komisija nepierādīja, ka prasītāja šajā laika periodā būtu izdarījusi pārkāpumu, kāds ir aprakstīts apstrīdētajā lēmumā;
 - pakārtoti, Komisija nepierādīja, ka pārkāpums, kurā piedalījās prasītāja, sākās 1999. gada 18. februārī.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, pakārtoti, ka Komisija neizpildīja pierādīšanas pienākumu, apgalvojot, ka prasītāja turpināja piedalīties visos pārkāpumos pēc 2001. gada 11. jūnija vai ka tā "turpināja" dalību caur *VISCAS Corporation* pēc 2001. gada 30. septembra.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, pakārtoti, ka Komisija neizpildīja pierādīšanas pienākumu attiecībā uz prasītājas iesaistīšanās apmēru pārkāpumā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka naudas sodam, kas prasītājai tika uzlikts attiecībā uz laika periodu līdz 2001. gada 1. oktobrim, ir iestājies noilgums.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, pakārtoti, ka Komisija pieļāva kļūdas prasītājai uzliktā naudas soda aprēķinā:
 - prasītājai uzliktā naudas soda aprēķinā izmantojot neatbilstošu apgrozījuma vērtību;
 - nepareizi aprēķinot pārkāpuma ilguma koeficientu, un
 - attiecībā uz prasītāju nepiemērojot atbildību mīkstinošus apstākļus.
6. Ar sesto pamatu tiek prasīts Tiesai attiecināt uz prasītāju jebkādu naudas soda samazinājumu, kāds var tikt piešķirts *VISCAS Corporation*, pēdējai minētajai ceļot prasību atcelt vai grozīt tai apstrīdētajā lēmumā uzlikto naudas sodu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka naudas sods katrā ziņā ir acīmredzami nesamērīgs, pārmērīgi augsts un neatbilstošs un ka Tiesai tāpēc būtu jāizmanto tās neierobežotā kompetence saskaņā ar LESD 261. pantu un Regulas Nr. 1/2003 31. pantu, lai pārskatītu naudas soda apmēru un tādējādi to būtiski samazinātu.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101.] un [LESD 102.] pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūnijā – ABB/Komisija

(Lieta T-445/14)

(2014/C 303/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: ABB Ltd (Cīrihe, Šveice) un ABB AB (Vāsterås, Zviedrija)(pārstāvji – I. Vandenborre un S. Dionnet, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- daļēji atcelt lēmuma 1. pantu, kurā tiek secināts, ka prasītājas piedalījās vienotā un turpinātā pārkāpumā apakšzemes un/vai zemūdens (loti liela) augstsprieguma elektrokabeļu nozarē, ciktāl secinājums attiecas uz visiem projektiem, kas ietver apakšzemes augstsprieguma elektrokabeļus ar vismaz 110 kW spriegumu (un ne tikai uz projektiem, kas skar apakšzemes elektrokabeļus ar vismaz 220 kW);

- daļēji atcelt lēmuma 1. pantu, kurā tiek secināts, ka prasītājas piedalījās vienotā un turpinātā pārkāpumā apakšzemes un/vai zemūdens (ļoti liela) augstsprieguma elektrokabeļu nozarē, ciktāl secinājums attiecas uz visiem piederumiem projektos, kas ietver apakšzemes augstsprieguma elektrokabeļus ar vismaz 110 kW spriegumu (un ne tikai uz projektiem, kas ietver apakšzemes elektrokabeļus ar vismaz 220 kW spriegumu);
- daļēji atcelt lēmuma 1. pantu, ciktāl tajā ir secināts, ka prasītāju dalība pārkāpumā sākas 2000. gada 1. aprīlī;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājas prasa daļēji atcelt Komisijas 2014. gada 2. aprīļa Lēmumu C(2014) 2139 lietā AT/39610 – Elektrokabeļi.

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija neizpildīja savu pierādīšanas pienākumu un pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka pārkāpums attiecas uz visiem projektiem, kas ietver apakšzemes elektrokabeļus ar vismaz 110 kW spriegumu, kamēr Komisijas lietas materiālos bija skaidra norāde uz to, ka ne visi projekti ar spriegumu līdz 220 kW ietilpa pārkāpuma priekšmetā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija neizpildīja savu pierādīšanas pienākumu, secinot, ka prasītājas piedalījās šādā pārkāpumā, kas ietvēra visus apakšzemes elektrokabeļu projektus ar vismaz 110 kW spriegumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, iekļaujot pārkāpumā visus apakšzemes elektrokabeļu piederumus, kas attiecas uz apakšzemes elektrokabeļu projektiem ar vismaz 100 kW spriegumu, kamēr Komisijas lietas materiālos ietvertie pierādījumi liecināja, ka pārkāpums ietvēra vienīgi tos elektrokabeļu piederumus, kas attiecas uz apakšzemes elektrokabeļu projektiem ar vismaz 220 kW spriegumu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka prasītājas piedalījās pārkāpumā sākot ar 2000. gada 1. aprīli.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā un neievēroja nevainīguma prezumpciju, uzskatot, ka prasītāju dalība pārkāpumā sākas pirmajā iespējamajā datumā.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pietiekams pamatojums pretēji LESD 296. pantā prasītajam.

Prasība, kas celta 2014. gada 17. jūnijā – Sumitomo Electric Industries un J-Power Systems/Komisija

(Lieta T-450/14)

(2014/C 303/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Sumitomo Electric Industries Ltd (Osaka, Japāna) un J-Power Systems Corp. (Tokyo) (pārstāvji – M. Hansen, L. Crocco, J. Ruiz Calzado un S. Völcker, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt lēmumu, ciktāl ar to prasītājas tiek uzskatītas par atbildīgām par vienotu, kompleksu un turpinātu pārkāpumu, tostarp aizliegtās vienošanās Eiropas un A/R konfigurāciju, vai, pakārtoti, būtiski samazināt naudas sodu;
- pakārtoti, atcelt lēmuma 1. panta 8. punkta a)-c) apakšpunktu tiktāl, ciktāl ar tiem prasītājas tiek uzskatītas par atbildīgām par pārkāpumu laika periodā no 2006. gada 26. jūlija līdz 2008. gada 10. aprīlim;
- pakārtoti, atcelt Komisijas lēmuma 2. panta m) apakšpunktu un samazināt prasītājām uzliktā naudas soda apmēru, ņemot vērā prasītāju ievērojami ierobežoto dalību laika periodā no 2006. gada 26. jūlija līdz 2008. gada 10. aprīlim;
- atcelt lēmumu pilnībā, jo tas ir balstīts lielākoties uz *Nexans SA* un *Nexans France* telpās prettiesiski iegūtiem pierādījumiem, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nepierādīja vienota, kompleksa un turpināta pārkāpuma esamību, kas ietvertu vienošanos starp Āzijas un Eiropas ražotājiem neiesaistīties otra valsts tirgū, kā arī vienošanos par projektu sadali starp Eiropas sabiedrībām Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ);
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos un tiesību piemērošanā, piemērojot LESD 101. pantu, ciktāl apstrīdētajā lēmumā nav juridiski pietiekami pierādīta prasītāju dalība visu pārkāpuma laiku.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un kļūdu vērtējumā, aprēķinot prasītājām naudas sodu, jo tas neatspoguļo ne pārkāpuma smagumu, ne prasītāju būtiski ierobežoto dalību nozīmīgu pārkāpuma perioda laiku.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti būtiski procedūras noteikumi un nav ievērotas tiesības uz aizstāvību, jo apstrīdētais lēmums lielākoties ir balstīts uz pierādījumiem, kurus Komisija ieguva, prettiesiski veicot pārbaudes *Nexans* telpās.

Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūnijā – *Fujikura*/Komisija

(Lieta T-451/14)

(2014/C 303/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Fujikura Ltd* (Tokija, Japāna) (pārstāvis – L. Gyselen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- samazināt naudas sodu, kas tai tika uzlikts ar lēmuma par tās tiešu dalību aizliegtā vienošanās laika posmā starp 1999. gada 18. februāri un 2001. gada 30. septembri 2. panta o) punktu;
- atcelt lēmuma 2. panta p) punktu tiktāl, ciktāl ar to *Fujikura* tiek atzīta par solidāri atbildīgu attiecībā uz naudas soda, kas tika uzlikts *Viscas* laika posmā starp 2005. gada 1. janvāri un 2009. gada 28. janvāri, samaksu un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pieļāva kļūdu, iekļaujot *Viscas* mātesuzņēmumu neatkarīgi īstenoto pārdošanas apjomu pārdošanas vērtībā, kas tika izmantota naudas soda pamatsummas noteikšanai. Prasītāja apgalvo, ka tā piedalījās apgalvotajā aizliegtajā vienošanās tikai līdz 2001. gada 30. septembrim un ka tās neatkarīgi īstenotais pārdošanas apjoms 2004. gadā nav saistīts ar aizliegto vienošanos.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija neievēroja samērīguma principu, ciktāl tā neņēma pietiekami vērā Japānas uzņēmumu ierobežoto nozīmi aizliegtajā vienošanās, nosakot naudas soda pamatsummu. Prasītāja apgalvo, ka, ņemot vērā, ka tā saskārās ar ievērojamiem tehniskiem un komerciāliem šķēršļiem piekļuvei Eiropas tirgum, tās solījums nekonkurēt Eiropas Ekonomiskās zonā (EEZ) neietekmēja Eiropas ražotāju noslēgto nolīgumu par klientu sadali EEZ efektivitāti. Tāpēc Komisijai vajadzēja skaidrāk nošķirt smaguma koeficientu, kāds tika izmantots, nosakot naudas sodus prasītājai (vai citiem Āzijas piegādātājiem) un Eiropas piegādātājiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pieļāva kļūdu, uzskatot prasītāju kā mātesuzņēmumu par atbildīgu attiecībā uz *Viscas* uzliktā naudas soda samaksu sākot ar 2005. gada 1. janvāri. Prasītāja apgalvo, ka brīdī, kad *Viscas* 2005. gada janvārī kļuva par pilnvērtīgi funkcionējošu kopuzņēmumu, juridiskās saiknes (piemēram, ziņošana), organizatoriskās saiknes (piemēram, direktoru norīkošana uz pilnu laiku) un ekonomiskās saiknes (piemēram, aizņēmumu garantēšana) starp *Viscas* un prasītāju kļuva pārāk nekonkrētas, lai Komisija varētu secināt, ka prasītāja turpināja īstenot izšķirošu ietekmi pār *Viscas* pārkāpuma periodā starp 2005. gada janvāri un 2009. gada janvāri.

Prasība, kas celta 2014. gada 13. jūnijā – Pannonhalmi Főapátság/Parlaments

(Lieta T-453/14)

(2014/C 303/50)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (Pannonhalma, Ungārija) (pārstāvis – D. Sobor, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejas 2014. gada 16. aprīļa lēmumu MS/sd(IPOL-COM-PETI D (2014) 14486) par lūgumraksta, kas iesniegts lietā par *Lónyay* pili, kas atrodas *Rusovce* (Slovākija), nodošanu arhīvā,
- piespriest Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komitejai izskatīt lūgumrakstu un veikt visus tiesību aktos norādītos pasākumus,
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja norāda, ka Lūgumrakstu komiteja ir pārkāpusi procesuālus noteikumus, jo nav norādīts apstrīdētā lēmuma pamatojums.

Šajā saistībā prasītāja norāda, ka saskaņā ar Eiropas Parlamenta Reglamenta [215.] panta 8. punktu lūgumrakstus, kurus komiteja atzīst par nepieņemamiem, nodod arhīvā un lūgumraksta iesniedzējam par to nosūta pamatotu lēmumu. Prasītāja arī norāda, ka, neievērojot šī panta noteikumus, atbildētājs nav pamatojis savu viedokli, ka lūgumraksta priekšmets nav saistīts ar Eiropas Savienības darbības jomu. Prasītāja arī min Vispārējās tiesas 2011. gada 14. septembra spriedumu lietā T-308/07 *Tegebauer/Parlaments* (Krājums, II-279. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 18. jūnijā – AETMD/Padome**(Lieta T-460/14)**

(2014/C 303/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD)* (Parīze, Francija) (pārstāvji – A. Willems, S. De Knop un J. Charles, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 307/2014, ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 875/2013, ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 3. punktam nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Taizemes izcelsmes sagatavotu vai konservētu cukurkukurūzas graudu importam;
- uzdot Padomei izlabot Īstenošanas regulu (ES) Nr. 875/2013 saistībā ar Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 307/2004 atcelšanu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka iestādes ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā un ir pārkāpušas Padomes Regulas Nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ 2. panta 3. un 4. punktu, pienācīgi neizvērtējot, vai *River Kwai International Food Industry* pārdošanas vietējā tirgū veica parastajā tirdzniecības aprītē un vai pārdošanas vietējā tirgū tādēļ ir jāizmanto par pamatu *River Kwai International Food Industry* normālās vērtības aprēķināšanai.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka iestādes ir pārkāpušas Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punktu, taisnīgi nesalīdzinot *River Kwai International Food Industry* eksporta cenu ar normālo vērtību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas Nr. 1225/2009 11. panta 3. punktu, pienācīgi neizvērtējot apgalvotās izmaiņas *River Kwai International Food Industry* dempinga starpībā un pienācīgi neizvērtējot šādas apgalvotās izmaiņas ilglaicīgumu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka iestādes ir pārkāpušas Padomes Regulas Nr. 1225/2009 20. panta 2. punktu, nesniedzot prasītājam pierādījumu pienācīgu kopsavilkumu, uz kuru pamata tās paredzēja grozīt *River Kwai International Food Industry* dempinga starpību, un nesniedzot prasītājam apsvērumus, uz kuru pamata tās paredzēta grozīt *River Kwai International Food Industry* antidempinga maksājumu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009, par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 24. jūnijā – Österreichische Post/Komisija

(Lieta T-463/14)

(2014/C 303/52)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Österreichische Post AG (Vīne, Austrija) (pārstāvji – H. Schatzmann, J. Bleckmann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu lietā C (2014) 2093, ciktāl, piešķirot līguma slēgšanas tiesības attiecībā uz Īstenošanas lēmuma 1. pantā neminētajiem pasta pakalpojumiem, kurus prasītāja ir lūgusi atbrīvot saskaņā ar Direktīvas 2004/17/EK 30. panta 6. punktu, joprojām ir jāpiemēro Direktīva 2004/17/EK;
- pakārtoti, ciktāl Tiesas skatījumā apstrīdētā lēmuma daļēja apstrīdēšana nav pieļaujama vai iespējama, atcelt Īstenošanas lēmumu kopumā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums attiecībā uz tā 1. pantā neminētajiem pasta pakalpojumiem saskaņā ar LESD 263. panta otro daļu esot prettiesisks, jo Komisija, nepareizi piemērojot un kļūdaini interpretējot Direktīvu 2004/17/EK, esot pārkāpusi Savienības tiesības. Šajā ziņā prasītāja būtībā apgalvo, ka tās sniegtie pasta pakalpojumi esot pakļauti pietiekamai tiešai konkurencei, tāpēc esot izpildīti nosacījumi atbrīvošanai saskaņā ar Direktīvas 2004/17 30. panta 1. punktu. Prasītāja arī apgalvo, ka Komisija esot nepareizi piemērojusi Savienības tiesībās un judikatūrā noteiktos tirgus noteikšanas kritērijus un metodes.

Turklāt prasītāja apgalvo, ka ir izdarīts būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, jo Komisija neesot sniegusi pietiekamu sava nolēmuma pamatojumu.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi vispārējās procesuālās pamattiesības, jo, saturiski neizvērtējot prasītājas argumentus un sniegtos pierādījumus, tā neesot ievērojusi prasītājas tiesības tikt uzklausi.

Prasība, kas celta 2014. gada 25. jūnijā – Stavvytskyi/Padome

(Lieta T-486/14)

(2014/C 303/53)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Edward Stavvytskyi (Beļģija) (pārstāvji – J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta un M. Gambardella, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2014. gada 14. aprīļa Īstenošanas lēmumu 2014/216/KĀDP, ar ko īsteno Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 111, 91. lpp.), un Padomes 2014. gada 14. aprīļa Īstenošanas regulu (ES) Nr. 381/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 111, 33. lpp.), ciktāl apstrīdētajos tiesību aktos prasītājs ir iekļauts to personu un vienību sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus saistībā ar būtiska procedūras noteikuma pārkāpumu, kā arī Līgumu un to īstenošanas noteikumu pārkāpumu: tiesību tikt uzklausi pārkāpumu, paziņošanas pienākuma pārkāpumu, nepietiekamu pamatojumu, tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, nepareizu juridisko pamatu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

Prasītājs uzskata, ka Padome nav uzklusījusi prasītāju un ka to neattaisno nekādi pretēji apsvērumi. Turklāt Padome nav paziņojusi apstrīdētos tiesību aktus prasītājam, un katrā ziņā šie tiesību akti nebija pietiekami pamatoti. Padome nebija atbildējusi uz lūgumiem piekļūt informācijai un dokumentiem. Ar šādu bezdarbību Padome pārkāpa prasītāja tiesības uz aizstāvību, un prasītājam nebija iespējas efektīvi apstrīdēt Padomes secinājumus, jo šie secinājumi prasītājam netika izpausti. Turklāt Padomes veiktie pasākumi nav ārpolitikas pasākumi, bet drīzāk starptautiskās sadarbības krimināllietās pasākumi, kuri attiecīgi ir veikti, balstoties uz nepareizu juridisko pamatu. Visbeidzot Padomes veiktie pasākumi tika noteikti, atbilstoši neizvērtējot faktus, kā arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru attiecībā uz kriminālprocesiem Ukrainā, it īpaši saistībā ar apsūdzībām pret bijušajām valdības amatpersonām.

Prasība, kas celta 2014. gada 1. jūlijā – Vidmar u.c./Eiropas Savienība

(Lieta T-507/14)

(2014/C 303/54)

Tiesvedības valoda – horvātu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Vedran Vidmar (Zagreba, Horvātija), Saša Čaldarević (Zagreba), Irena Glogovšek (Zagreba), Gordana Grancarić (Zagreba), Martina Grgec (Zagreba), Ines Grubišić (Vranjic, Horvātija), Sunčica Horvat Peris (Karlovaca, Horvātija), Zlatko Ilak (Samobora, Horvātija), Mirjana Jelavić (Virovitica, Horvātija), Romuald Kantoci (Pregrada, Horvātija), Svetlana Klobučar (Zagreba), Ivan Kobaš (Župaņa, Horvātija), Zlatko Kovačić (Sesvete, Horvātija), Tihana Kušeta Šerić (Splita, Horvātija), Damir Lemaić (Zagreba), Željko Ljubičić (Solina, Horvātija), Gordana Mahovac (Nova Gradiška, Horvātija), Martina Majcen (Krapina, Horvātija), Višnja Merdžo (Rijeka, Horvātija), Tomislav Perić (Zagreba), Darko Radić (Zagreba), Damjan Saridžić (Zagreba) un Darko Graf (Zagreba) (pārstāvis – D. Graf, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienība

Prasītāju prasījumi:

- starpspriedumā piespriet Eiropas Savienībai saskaņā ar LESD 340. panta otro daļu atlīdzināt par visu materiālo zaudējumu, kas – tāpēc, ka Eiropas Komisija neizpildīja savu Pievienošanās akta 36. panta 1. un 2. punktā paredzēto pārraudzīšanas (*monitoring*) pienākumu, lai nodrošinātu, ka Horvātijas Republika garantē tiesu izpildītāju darba sākšanu kopš 2012. gada 1. janvāra, ko tā sarunās par Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai bija apņēmusies 23. nodaļā "Tiesu iestādes un pamattiesības" un kas paredzētas Pievienošanās akta VII pielikuma "Īpašas saistības, ko Horvātijas Republika ir uzņēmusies pievienošanās sarunās" 1. punktā, kurā ir noteikts: "1. Turpināt nodrošināt tiesu iestāžu reformas stratēģijas un rīcības plāna efektīvu īstenošanu" – ir nodarīts visiem prasītājiem laikā no 2012. gada 1. janvāra līdz brīdim, kad prasītāji uzsāk darbu Horvātijas tiesu izpildītāju statusā atbilstoši visām Līgumu par Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai parakstītajām 28 valstīm un Komisijai kopš 2011. gada 9. decembra tiesiski saistošā Pievienošanās akta 36. panta 1. punktā un VII pielikuma 1. punktā noteiktajam;
- apturēt debates par visa prasītāju šajā prasībā Eiropas Savienībai atlīdzināt lūgtā materiālā zaudējuma apmēru kamēr likumīgā spēkā nav stājies šīs prasības pirmajā ievilkumā minētais starpspriedums;

- līdzko likumīgā spēkā būs stājies šīs prasības pirmajā ievilkumā minētais starpspriedums, būs pabeigts mutvārdu process un iesniegti attiecīgie pierādījumi, lai noteiktu prasītāju šajā prasībā atlīdzināt lūgtā materiālā zaudējuma apmēru, uzdot Eiropas Savienībai atlīdzināt katram prasītājam par materiālo zaudējumu, kas tam nodarīts šīs prasības pirmajā ievilkumā izklāstītās Komisijas pretiesiskās bezdarbības rezultātā, proti, prasītāju gan visus šos faktiskos zaudējumus (*damnum emergens*), gan visu negūto peļņu (*lucrum cessans*) laikā no 2012. gada 1. janvāra līdz dienai, kad Vispārējā tiesa būs Horvātijas Republikas Finanšu un Tieslietu ministrijām iesniegusi attiecīgus pieprasījumus, EUR 600 000,00 apmērā par katru kalendāro gadu attiecībā uz katru prasītāju, abos gadījumos kopā ar nokavējuma procentiem 12 % gadā, kas aprēķināmi:
- par laiku no 2013. gada 1. janvāra līdz brīdim, kad faktiski samaksāts atlīdzinājums par visiem faktiskajiem zaudējumiem;
- par laiku no 2013. gada 1. janvāra līdz brīdim, kad faktiski samaksāts atlīdzinājums par visu prasītāju 2012. gadā negūto peļņu;
- par laiku no 2014. gada 1. janvāra līdz brīdim, kad faktiski samaksāts atlīdzinājums par visu prasītāju 2013. gadā negūto peļņu;
- par laiku no 2015. gada 1. janvāra līdz brīdim, kad faktiski samaksāts atlīdzinājums par visu prasītāju 2014. gadā negūto peļņu;
- līdzko likumīgā spēkā būs stājies šīs prasības pirmajā ievilkumā minētais starpspriedums, būs pabeigts mutvārdu process un iesniegti attiecīgie pierādījumi, lai noteiktu šā prasījuma apmēru, piespriet Eiropas Savienībai atlīdzināt katram prasītājam šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāji izklāsta argumentus, kas būtībā ir analogiski lietā T-109/14 *Škugor u.c./Eiropas Savienība* ⁽¹⁾ izklāstītajiem argumentiem.

⁽¹⁾ OV C 142, 38. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 3. jūlijā – Staywell Hospitality Group/ITSB – Sheraton International IP (“PARK REGIS”)

(Lieta T-510/14)

(2014/C 303/55)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Sidneja, Austrālija) (pārstāvis – D. Farnsworth, Solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecē: Sheraton International IP LLC (Stamford, Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju piektās padomes 2014. gada 30. aprīļa lēmumu lietās R 240/2013–5 un R 303/2013–5, ciktāl tas attiecas uz lietu R 240/2013–5;
- piespriet atbildētājam segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kurā ietverti vārdiski elementi "PARK REGIS" saistībā ar pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 36. un 43. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9488933

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: *Sheraton International IP LLC*

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiskas un vārdiskas preču zīmes "ST. REGIS" saistībā ar pakalpojumiem, kas ietilpst 36., 42. un 43. klasē, starptautiska preču zīmes "ST. REGIS" reģistrācija, kas aptver Eiropas Savienību, kura attiecas uz 36. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, kā arī Eiropas Savienībā plaši pazīstamas grafiskas un vārdiskas preču zīmes "ST. REGIS"

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumu daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzības noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 7. jūlijā – GreenPack/ITSB ("greenpack")

(Lieta T-513/14)

(2014/C 303/56)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *GreenPack GmbH* (Hennigsdorf, Vācija) (pārstāvji – *P. Ruess* un *A. Doepner-Thiele*, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 29. aprīļa lēmumu lietā R 2324/2013–1;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "greenpack" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 926 706

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
 - Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2014. gada 9. jūlijā – *Hispanima*/Komisija**(Lieta T-514/14)**

(2014/C 303/57)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Hispanima, SL* (Mursija, Spānija) (pārstāvji – A. Ward, A. Barba un J. Torrecilla, advokāti)*Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasītājas prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu, pamatojoties uz LESD 263. pantu, ciktāl tajā ir atzīta valsts atbalsta esamība un uzdots to atgūt no Saimniecisko interešu konsorciju [*Agrupaciones de Interés Económico – AIE*] ieguldītājiem,
- pakārtoti, pieņemt norādītos argumentus un nepiemērot lēmuma 4. panta 1. punktā *in fine* esošo rīkojumu par apgalvotā atbalsta atgūšanu, ciktāl tas ir pretrunā tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principiem, jo atbalsta atgūšanu nekādā gadījumā nevar uzdot, kamēr Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī nav publicēts 2011. gada 21. septembra lēmums par izmeklēšanas procedūras uzsākšanu; turklāt apstiprināt, ka to AIE tiesiskā palāvība, kas atbilst objektīviem nosacījumiem, lai tiem varētu piemērot apstrīdētos nodokļu atvieglojumus pirms 2006. gada lēmuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,
- daļēji atcelt lēmuma 2. pantu un atzīt par prettiesisku lēmuma 263. un 269. punktā piedāvāto metodoloģiju, ar kuru noteikta apgalvotā priekšrocība, kas ieguldītājiem ir jāatmaksā, un kurā esot jāiekļauj vairāki atskaitījumi, kas nav ņemti vērā,
- daļēji atcelt lēmuma 4. panta 1. punktu, ciktāl Komisija ir acīmredzami pārsniegusi savas pilnvaras, lēmuma 4. panta 1. punktā nosakot, ka nav spēkā tie līguma noteikumi, kuros ieguldītājiem bija paredzēta kompensācija gadījumā, ja Spānijas finanšu lizinga sistēmas nodokļu priekšrocības tiktu atzītas par prettiesisku valsts atbalstu, un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas jau izvirzīti lietā T-401/14 *Duro Felguera*/Komisija, lietā T-700/13 *Bankia*/Komisija un lietā T-500/14 *Derivados del Flúor*/Komisija.

Prasība, kas celta 2014. gada 10. jūlijā – *Grupo Morera & Vallejo* un *DSA*/Komisija**(Lieta T-519/14)**

(2014/C 303/58)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Grupo Morera & Vallejo, SL (Seviļa, Spānija), *DSA, Defensa y Servicios del Asegurado, SA* (Seviļa, Spānija) (pārstāvji – E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez un G. Canalejo Lasarte, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt lēmumu, pamatojoties uz LESD 263. pantu, ciktāl tajā ir atzīta valsts atbalsta esamība un uzdots to atgūt no ieguldītājiem,
- pakārtoti, atcelt lēmuma 1. un 2. pantu un 4. panta 1. punktu, ciktāl ieguldītāji ir identificēti kā saņēmēji, kuriem ir jāatmaksā apgalvotais atbalsts,
- pakārtoti, nepiemērot 4. panta 1. punktā *in fine* esošo rīkojumu par atbalsta atgūšanu no ieguldītājiem, ciktāl tas ir pretrunā tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principiem, jo atgūšanu nevar uzdot, kamēr nav publicēts lēmums par izmeklēšanas procedūras uzsākšanu,
- pakārtoti, atcelt lēmuma 2. pantu un atzīt par prettiesisku tā 263. un 167. punktā piedāvāto metodoloģiju, ar kuru noteikta apgalvotā priekšrocība, kas ieguldītājiem ir jāatmaksā, un kas esot jāpielāgo, ievērojot atsevišķus atskaitījumus,
- atzīt par spēkā neesošu vai alternatīvi – daļēji atcelt lēmuma 4. panta 1. punktu saistībā ar aizliegumu “nodot atgūšanas nastu citām personām”, ciktāl ar to tiek noteikts, ka tiek aizliegti vai neesot spēkā līgumu noteikumi par regresa tiesībām pret trešajām personām attiecībā uz summām, kas ieguldītājiem ir jāatmaksā Spānijas valstij, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas jau izvirzīti lietā T-401/14 *Duro Felguera*/Komisija, lietā T-700/13 *Bankia*/Komisija un lietā T-500/14 *Derivados del Flúor*/Komisija.

Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūlijā – *bd breyton-design*/ITSB (“RACE GTP”)

(Lietā T-520/14)

(2014/C 303/59)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *bd breyton-design GmbH* (Stockach, Vācija) (pārstāvji – T. Raab un H. Lauf, *Rechtsanwälte*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 27. marta lēmumu lietā R 1230/2013–1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme "RACE GTP" saistībā ar precēm, kas ietilpst 12. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 018 918

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 7. panta 2. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 13. jūlijā – *Compagnie générale des établissements Michelin*/ITSB – *Continental Reifen Deutschland* ("XKING")

(Lieta T-525/14)

(2014/C 303/60)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Compagnie générale des établissements Michelin* (Clermont-Ferrand, Francija) (pārstāvis – L. Carlini, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Continental Reifen Deutschland GmbH* (Hanovere, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 5. maija lēmumu lietā R 1522/2013–4;
- piespriest atbildētājam un otrai procesa dalībniecei, ja tā iesaistīsies, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiskus elementus saturoša preču zīme "XKING" saistībā ar precēm, kas ietilpst 12. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10644821

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas preču zīmes Nr. 5293782 un Nr. 5560396, valsts preču zīmes un starptautiskas reģistrācijas

Iebildumu nodaļas lēmums: pilnībā apmierināt iebildumu

Apelāciju padomes lēmums: atcelt apstrīdēto lēmumu un noraidīt iebildumu

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 14. jūlijā – Matratzen Concord/ITSB – Barranco Rodriguez (“Matratzen Concord”)

(Lieta T-526/14)

(2014/C 303/61)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Matratzen Concord GmbH (Ķelne, Vācija) (pārstāvis – I. Selting, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Pārējie procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieki: Mariano Barranco Rodriguez un Pablo Barranco Schnitzler (Sant Just Desvern, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 9. aprīļa lēmumu lietā R 1523/2013–1;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tiesvedības gaitā radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Matratzen Concord” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 10., 20., 24. un 35. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 359 404

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieki: Mariano Barranco Rodriguez un Pablo Barranco Schnitzler

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts vārdiska preču zīme “MATRATZEN” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 20. un 35. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta, kā arī Regulas Nr. 207/2009 41. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 42. panta 2. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 15. jūlijā – Information Resources/ITSB (“Growth Delivered”)

(Lieta T-528/14)

(2014/C 303/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Information Resources, Inc. (Čikāga, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – C. Schulte, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 5. maija lēmumu lietā R 1777/2013–4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Growth Delivered” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 41. un 42. klasē

Pārbaudītāja lēmums: preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 14. jūlijā – adp Gauselmann/ITSB (“Multi Win”)

(Lieta T-529/14)

(2014/C 303/63)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Vācija) (pārstāvis – P. Koch Moreno, advokāte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2014. gada 29. aprīļa lēmumu lietā R 1326/2013–1;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Multi Win” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 28. un 41. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 206 364

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2014. gada 11. jūlijā – Verein StHD/ITSB (Melnas lentas attēls)**(Lieta T-530/14)**

(2014/C 303/64)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Verein Sterbehilfe Deutschland (Verein StHD) (Cīrihe, Šveice) (pārstāvis –P. Brauns, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2013. gada 13. augusta Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma Nr. 11 624 483 daļēju noraidīšanu un Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 5. maija lēmumu lietā R 1940/2013–4;
- piespriest, lai Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 624 483 tiktu apmierināts (arī) attiecībā uz šādiem pakalpojumiem:

35: tematisku rakstu presē apkopošana un salīdzināšana; sludinājumu izplatīšana; reklāmas izdalīšana (informācijas lapiņas, prospekti, iespaidmateriāli, paraugi);

41: grāmatu publicēšana; vispārēja sabiedriskās attieksmes veidošana par “Nāves” tēmu tādos pasākumos kā semināri, interaktīvi ceļojumi un citi kvalifikācijas paaugstināšanas pasākumi; periodisko izdevumu par “Nāves” tēmu izdošana un publicēšana;

44: konsultācijas farmācijā; ārsta pakalpojumi; konsultācijas veselības aprūpē; veselības aprūpes pakalpojumi; ārstēšanas pakalpojumi; psihologa pakalpojumi;

45: trešo personu sniegti personīgi un sociāla rakstura pakalpojumi saistībā ar individuālām vajadzībām, proti, ģimenes aprūpe, aprūpe slimnīcā, invalīdu aprūpe, eitanāzija, palīdzība miršanas brīdī, pirmsnāves aprūpe, pirmsnāves aprūpe, izmantojot konsultēšanu, sniedzot mierinājumu un palīdzību attiecīgajām personām un palīgiem, vispārēja dzīves mācība, īpaši ņemot vērā “Nāves” tēmu, dienas pakalpojumi, uzraudzība naktī, 24 stundu aprūpe, pakalpojumi svētdienās un svētku dienās, konsultācijas visā valstī, aprūpe visā valstī;

- piespriest atbildētājam atlīdzināt ar apelācijas procesu R 1940/2013–4 saistītos izdevumus, kā arī ar šo tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas attēlo melnu lentu, attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 41., 44. un 45. klasē – Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 11 624 483

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2014. gada 17. jūlijā – Alsharghawi/Padome

(Lieta T-532/14)

(2014/C 303/65)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Bashir Saleh Bashir Alsharghawi* (Johanesburga, Dienvidāfrika) (pārstāvis – É. Moutet, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Lēmumu 2011/137/KĀDP un Lēmumu 2011/178/KĀDP;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padomei nav kompetences ietvert prasītāju to personu sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojoši pasākumi, jo tā vārds nav minēts Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijās 1970 (2011) un 1973 (2011).
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, ciktāl Padome esot pamatojusies tikai uz iepriekš minētajām rezolūcijām, neņemot vērā prasītāja personisko situāciju.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību un nevainīguma prezumpcijas princips, jo netika īstenota uz sacīkstes principu balstīta procedūra.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas pamattiesības, ciktāl, prasītājam nosakot ierobežojošus pasākumus, Padome prettiesiski esot ierobežojusi viņa brīvību ierasties valstī un atstāt to un viņa īpašumtiesības.

Prasība, kas celta 2014. gada 16. jūlijā – North Drilling/Padome

(Lieta T-539/14)

(2014/C 303/66)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *North Drilling Co.* (Teherāna, Irāna) (pārstāvji – J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea un J. Iriarte Ángel, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2014. gada 16. aprīļa Lēmuma 2014/222/KĀDP 1. pantu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un svītrot prasītāju no šā lēmuma pielikuma;
- atcelt Padomes 2014. gada 16. aprīļa Īstenošanas regulas (ES) Nr. 397/2014 1. pantu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un svītrot prasītāju no šīs regulas pielikuma, un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo tiek apgalvots, ka esot izdarīta acīmredzama kļūda, vērtējot faktus, pamatojoties uz kuriem ir pieņemtas apstrīdētās tiesību normas, jo tām trūkst pamatojuma ar īstiem faktiem un pierādījumiem.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, jo apstrīdētajos tiesību aktos rodamais pamatojums jautājumā par prasītāju esot tik nedibināts, kā arī nenoteikts, nekonkrēts un vispārīgs, ka liedz iespēju pienācīgi aizstāvēties.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, nenorādot tiesību normu pamatojumu un nepierādot apgalvotos iemeslus, esot aizskartas tiesības uz tiesību efektīvu aizsardzību tiesā, kā arī tiesības uz aizstāvību un īpašumu, jo prasības norādīt pamatojumu un vajadzības sniegt īstenus pierādījumus neņemšana vērā ietekmē pārējās tiesības.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot nepareizi izmantotas pilnvaras, jo ir objektīvi, konkrēti un saskanīgi pierādījumi, kas ļauj apgalvot, ka Padome, ļaunprātīgi izmantojot savu stāvokli, krāpnieciski veikusi soda pasākumus no tās apgalvotajiem mērķiem atšķirīgiem mērķiem.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot nepareizi interpretētas piemērot gribētās tiesību normas, jo tās tiek interpretētas un piemērotas nepareizi un paplašināti, taču sodu paredzošu tiesību normu gadījumā tas nav pieļaujams.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka esot aizskartas tiesības uz īpašumu, jo tās tiek ierobežotas bez īstena pamatojuma un neievērojot samērīguma principu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, jo neattaisnoti ir pasliktināts prasītājas konkurētspējas stāvoklis.

Prasība, kas celta 2014. gada 18. aprīlī – Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris/ITSB – Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)

(Lieta T-541/14)

(2014/C 303/67)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl (Salice Salentino, Itālija) (pārstāvji – D. Russo, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Cits lietas dalībnieks procesā Apelāciju padomē: *Vicente Gandía Pla SA* (Chiva, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2014. gada 21. maija lēmumu lietā R 917/2013–4;
- piespriest atbildētajam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes pieteicējs: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “ILLIRIA” attiecībā uz 33. klases “vīniem” – Kopienas preču zīmes pieteikums Nr. 10 599 033

Iebildumu procedūrā apstrīdētās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: cits lietas dalībnieks procesā Apelāciju padomē

Apstrīdētā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas preču zīme ar reģistrācijas Nr. 8 299 653

Iebildumu nodaļas lēmums: apstrīdēto lēmumu atcelt un iebildumus noraidīt

Pamati: CTMR 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Vispārējās tiesas 2014. gada 12. jūnija rīkojums – *Makhlouf u.c./Padome*
(Apvienotās lietas no T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 līdz T-102/12 un T-446/12) ⁽¹⁾

(2014/C 303/68)

Tiesvedības valoda – franču

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt apvienotās lietas no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 290, 1.10.2011.

Vispārējās tiesas 2014. gada 8. jūlija rīkojums – *Gemeente Bergen op Zoom*/Komisija**(Lieta T-641/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 303/69)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 31, 1.2.2014.

Vispārējās tiesas 2014. gada 25. jūnija rīkojums – *José Manuel Baena Grupo/ITSB – Neuman* (Sēdošs cilvēks)**(Lieta T-28/14) ⁽¹⁾**

(2014/C 303/70)

Tiesvedības valoda – spāņu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 78, 15.3.2014

